

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3128

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din, Amerika letno 1 dolar. — Račun pošte hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

*Mnogo sreče v novem letu
vsem bralcem in bralkam!*

„Domovina“ v novem letu

V zadnjih letih se je „Domovina“ tako razširila, da jo čitajo po vseh slovenskih krajih in po vseh naselbinah naših rojakov v tujini. Do tolikega števila naročnikov in naročnic se je povzpela, kakor lahko razberemo iz številnih priznavalnih pisem naših prijateljev, zaradi svoje pestre vsebine. Vemo, da žele bralci in bralke poleg najraznovrstnejšega pouka in poučenja o domačih in važnejših inozemskih dogodkih tudi mnogo zabavnega štiva. Zato jim bomo v tem pogledu ustrezali v čim večji meri tudi v novem letu. Objavljali bomo stalno po dve povesti v nadaljevanjih in od časa do časa prinašali krajše zgodbe. Gospodarskim, socialnim, zdravstvenim in splošno prosvetnim vprašanjem bomo kakor doslej posvečali vso pozornost.

Zlasti glede prosvetnega dela se lahko hvalimo, da smo ga že s takim uspehom vršili med najširšimi sloji slovenskega dela jugoslovenskega naroda kakor ne zlepa kak drug slovenski časopis. Marsikdaj ni bilo vseč vsem bralcem, če smo grajali kake napake, toda mi smo vztrajali, saj smo z grajanjem hoteli le zatreti zlo, škodljivo našemu ljudstvu.

Veliko prosvetno in zdravstveno nalogo smo vršili, ko smo dopovedali vnetim šmarničarjem, da je vino iz samorodne šmarnice hud strup, ki ne ugonobi samo pivca, nego vpliva škodljivo tudi na njegovo deco. Vemo, da je težko poučiti one, ki jim stara navada ne dopusti, da bi verjeli v to znatveno ugotovljeno dejstvo, vendar smo prepričani, da niso bila vsa naša svarilna izvajanja zaman. Huda je bila vedno naša beseda proti brezmejnemu pijančevanju, pa naj je šlo za pijanost od šmarnice, žganja ali žlahtnega vina, ker vemo, da je alkohol vir posirovelosti, ki se

je vse preveč razmahnila med nami. Zmerno lahko uživaš vino, toda ne nalezi se ga, da potem ne veš, kaj počenjaš! Zgodilo se je, da v tem pogledu ni bil z nami enakih misli časopis, ki se posebno rad baha s svojim krščanstvom, dasi nam pravi krščanski nauk, da je nezmerno pijančevanje greh. Pijančevanju, ki je ena najhujših slovenskih nesreč, pač tudi v novem letu ne bomo dajali potuhe in mislimo, da nam tega ne bo zameril prav nihče.

Naše gospodinje bodo tudi v novem letu imele v „Domovini“ svoj vestnik, ki so ga vse rade čitale. Poleg zabavnega in poučnega štiva bomo imeli vedno dovolj dogodkov iz domačih in tujih krajev. Naši rojaki v tujini in rojaki iz Prekmurja bodo nadalje imeli v našem listu svojo besedo, a zraven tega bomo uvedli še posebno rubriko za Belo Krajino.

Zagotovljene imamo še nove sotrudnike, da bo časopis po svoji vsebini še pestrejši in zanimivejši, kakor je bil doslej. Zato pa nam ostanite zvesti vsi naročniki in vse naročnice, ki obenem ne pozabite, da je za protiuslugo potrebno tudi vedno v redu in pravočasno poravnati naročnino. Nič ne odlašajte z naročnino, ki ostane neizpremenjena, dasi nas stane časopis zaradi stalnega izpopolnjevanja vedno večje vsote. Ustrezite tudi naši prošnji za širjenje „Domovine“ in pridobivajte nam novih naročnikov in naročnic, kjer se Vam nudi prilika! Vsak naš prijatelj naj nam pridobi v tem letu vsaj enega naročnika ali naročnico! Ta poziv naj velja tudi letos. V veri, da še vedno drži geslo „Zvestoba za zvestobo!“, želimo vsem prijateljem in prijateljicam vso srečo v novem letu!

Velik obrtniški zbor v Središču ob Dravi

V Središču ob Dravi se je vršilo minulo nedeljo veliko obrtniško zborovanje, ki ga je priredila Zveza obrtnih društev Dravske banovine v Celju za članstvo obrtnih društev v Središču, pri Sv. Bolfenku, v Beltincih, v Ljutomeru, v Ormožu in v Ptuj. Zborovanje je vodil g. Jernej Golčer, predsednik Zveze. Zborovalci so z zanimanjem sledili vsem poročilom, ki so jih podali gg. Ignac Založnik iz Maribora o pospeševanju obrti, Drago Žabkar iz Celja o stanovskih obrtniških organizacijah, njih nalogah in stanovski zavesti, g. Jakob Zadravec iz Središča o obrtniškem davčnem vprašanju, g. Josip Rebek iz Ljubljane o splošnem obrtniškem položaju in g. Iglič iz Ljubljane o mladinski vzgoji obrtni-

škega naraščaja. Z navdušenjem je bil sprejet predlog predsednika, da se odpošlje udanostna brzojavka Nj. Vel. kralju in pozdravna ministrskemu predsedniku generalu Živkoviču. Ob zaključku zborovanja so bile sprejete naslednje resolucije:

Obrtništvo, zbrano na zboru v Središču ob Dravi, 1.) odobrava dosedanje delo svojih osrednjih organizacij, ki je v popolnem skladu z obrtniški potrebami in svrhami, in želi, da se vodi tudi v naprej to delo do končnega uspeha; 2.) pričakuje, da bo vlada z vso pozornostjo zasledovala obrtniško zahtevo po uzakonjenju zavarovanja obrtnikov za bolezen, nezgode, starost in smrt; 3.) soglaša z započeto akcijo za

mladinsko vzgojo obrtniškega naraščaja in poziva Zvezo obrtnih društev v Celju in obe Zvezi obrtnih zadrug v Ljubljani in Mariboru, da ponesejo to akcijo na vse podeželje Dravske banovine; 4.) ugotavlja, da potrebuje obrtno nadaljevalno šolstvo nujne pomoči; izdado naj se enotni učni načrti in zagotovi naj se od banske uprave popolno vzdrževanje teh važnih šol; 5.) ugotavlja nujno potrebo, da se ustanovi v Ljubljani v najkrajšem času podružnica Obrtne banke v Beogradu, katere največja naloga naj bo, da osnuje po vseh večjih krajih Dravske banovine, kjer so za to dani pogoji, obrtne kreditne zadruge, in to sporazumno z obrtniški organizacijami; 6.) da so za splošni napredek obrtništva potrebne močne in žive obrtniške stanovske organizacije, katerih naj se obrtništvo oklene z vso ljubeznijo; 7.) protestira proti resolucijam na zborovanjih neobrnitiških slojev, kakršne so bile sprejete na zborovanjih Kmečke zveze v Laškem in Mariboru, češ, naj se ne preganja nelegalni rokodelci po deželi, pozivajo se obrtna oblastva, da postopek proti šušmarjem, največjim škodljivcem legalnega obrtništva, dosledno izvajajo v smislu banske odredbe; 8.) naposled ugotavlja, da je bil čin Nj. Vel. kralja od 6. januarja 1929., s katerim se je odločno zatrla škodljiva politična razdrapanost, za gospodarski napredek naroda in države kakor tudi za okrepitev medsebojne ljubezni vseh delov jugoslovenskega naroda največjega pomena.

Na predlog g. Polaka iz Ormoža je bila sprejeta dodatna resolucija, v kateri zahteva obrtništvo, da se izvrši reorganizacija Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani v duhu kraljevskega manifesta in izjav vlade.

Isto dopoldne se je vršila v Središču seja širšega odbora Zveze obrtnih društev Dravske banovine v Celju. Ob tej priliki je bila izročena g. Jakobu Zdravcu, industrijcu v Središču, za njegove velike zasluge za obrtništvo diploma o njegovem imenovanju za častnega predsednika Zveze obrtnih društev. Diploma je krasno ročno delo slikarskega mojstra g. Stojana Holobarja iz Celja, lep okvir pa je izdelek mizarskega mojstra g. Vrenka iz Celja. Dalje je bilo med drugim sklenjeno, da priredi Zveza 19. marca 1931. po vseh krajih, kjer obstojajo obrtna društva, obrtniški dan. Vsa društva se pozivajo, da v najkrajšem času izrečejo Zvezi obrtnih društev v Celju svoje zadevne želje.

Politični pregled

V Beograd je prispel v nedeljo
na obisk grški ministrski predsednik
Venizelos

in je bil na kolodvoru prav pristočno sprejet. Njegov prihod nima posebnih namenov, nego je samo prijateljski poset in pomeni samo potrditev prijateljskih odnosov med Jugoslavijo in Grčijo. Venizelos je bil najprej v avdienci pri kralju, potem je bil sprejet od ministrskega predsednika generala Živkoviča. Razgovarjal se je tudi z zunanjim ministrom dr. Marinkovičem.

Zanimive vesti so te dni krožile

o italijanskih gospodarskih težavah

po inozemskem časopisju. Tako je pisal ameriški list «New York Times» pod naslovom «Ne-možnost italijanskega posojila», da je že itak

težavni gospodarski položaj Italije še bolj poslabšal Mussolini sam s svojimi grozilnimi govori,

ki so vzbudili veliko nejevoljo v resnih gospodarskih krogih po vsem svetu. Italija je posledice tega neodgovornega početja svojega diktatorja, kakor poudarja omenjeni časopis, čutila že na lastni koži, zlasti ko si je bivši finančni minister Volpi zamenjal prizadeval dobiti v Ameriki posojilo za svojo državo. Italija potrebuje denarja, piše omenjeni časopis dalje,

toda posojila tako dolgo ne bo dobila, dokler bo vodila nepomirljivo in napadalno politiko.

O Franciji pravi časopis, da pač ne more dati posojila Italiji, ki bi vsak frank porabila le za oboroževanje proti Franciji.

Anglija ima zopet

velike neprilike v Indiji,

kjer indijski nacionalisti, ki bi se radi osvobodili angleškega gospodstva, neprestano snujejo izgrede in upore. Tako so nastali te dni v Bombayju krvavi nemiri, a v Birmi pravcata vstaja. V Birmi se že več dni vrše boji med vojaštvom in vstaši, ki splošno zahtevajo neodvisnost Indije.

GOSPODARSTVO

Koliko njiv naj obsejemo z deteljo

V našem kmetijstvu pripada deteljam zelo važno mesto, ker nam dajejo bogate košnje in najbolj tečno krmo. Čim važnejša postaja živino-

reja, tem večjega pomena postaja tudi pridelovanje deteljnih rastlin, ki imajo tudi to prednost, da zboljšujejo zemljo in pripravljajo ugodna tla za prihodnje sadeže. Posebno važno je pridelovanje detelje po krajih, kjer manjka travnikov ali so pa v slabih legah in so zaradi tega premalo rodovitni.

Detelj je več vrst. Izmed najbolj važnih je navesti domačo deteljo, ki je dvoletna in ki jo pridelujemo v kolobarju, in večletno lucerno ali nemško deteljo. V naših razmerah sta obe zelo važni, deloma zaradi svoje večje trpežnosti, deloma zaradi številnih košenj in bogatega pridelka, ki ga dajeja.

Izbirni sta pa v tem pogledu, da jih ni mogoče v poljubnem obsegu pridelovati, ampak le na omejenem prostoru. Za eno ali drugo deteljo je treba po več let, preden sme priti zopet na tisto mesto. Pri domači detelji je treba praviloma čakati po 6 let, preden jo zopet sejemo na tisti prostor, in le v izrednih razmerah jo sejemo tudi prej, če po štirih in petih letih. To velja za primer, če je zemlja za deteljo dosti ugodna in če ji skrbimo za dobro gnojenje in obdelovanje. Če imamo na pr. vsega skupaj 6 oralov njiv, smemo obsejati z deteljo praviloma le en oral zemlje ali največ poldrug oral, tako da ostane za vse druge sadeže še $4\frac{1}{2}$ orala njiv.

Pri nemški detelji pa velja za pravilo, da je treba s ponovno setvijo počakati toliko časa, kolikor časa smo jo prej imeli na tem prostoru. Če smo jo imeli šest let, je treba tudi šest let počakati, da jo lahko drugič sejemo. Po ugodnih legah nam traja tudi po 8 do 12 let. Če tudi ni v takih primerih zgornjega vodila dobesedno jemati, je vendarle treba, da delamo daljše presledke, in sicer zaradi tega, ker zapušča detelja s svojimi globokimi koreninami zemljo, ki je v spodnji plasti izžrpana in ki potrebuje dalj časa, da se zopet opomore za novo rast. Če bi detelja prenašlo sledila, bi nam hitro odpovedala. Za nemško deteljo odberemo prostor, ki ostane izven kolobarja in na katerem jo puščamo toliko

časa, dokler nam daje dovoljne košnje. Najboljši prostor ji dajemo po kaki dobro gnojeno okopavini, ki zapušča čisto zemljo. Skupaj z domačo deteljo, torej za obe detelji skupaj, smemo odločiti največ eno četrtno njivskega prostora, tako da ga ostanejo za vse druge sadeže še tri četrtnine. Če sejemo mešanice detelj s travami, smemo tudi nekaj več prostora odložiti za to setev.

Sejmi

2. januarja: Ribnica na Dolenjskem, Radohova vas, Sv. Jurij ob južni železnici.
3. januarja: Dolenji Logatec.
4. januarja: Domžale.
5. januarja: Novo mesto (živina), Konjice.
6. januarja: Ptuj (konji in goveda).
8. januarja: Črnomelj (blago in živina), Ljutomer (živina).

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v valutah:

- 1 dolar za okrog 56 Din;
v devizah:
100 avstrijskih šilingov za 793'03 do 796'03 Din;
100 nemških mark za 1343'25 do 1346'25 Din;
100 madžarskih pengov za 986'72 do 989'72 Din;
100 italijanskih lir za 294'45 do 296'45 Din;
1 dolar za 56'22 do 56'42 Din;
100 francoskih frankov za 220'81 do 222'81 Din;
100 češkoslovaških kron za 167'06 do 167'86 Din.
Vojna škoda se je trgovala po 424 do 425 Din,
a investicijsko posojilo po 86 Din.

DOPISI

FRAM. V župni cerkvi v Framu sta se poročila 27. decembra g. Jože Rezar, železniški uradnik na Pragerskem, in gđ. Ljubica Sotoškova, hči upokojenega nadučitelja g. Martina Sotoška.

Gustav Strniša:

Klic zemlje

Drugi del.

Preljuba domačija.

Profesor Filip Selan se je vračal iz ruskega ujetništva. Minilo je že nekaj let, kar se ni oglašil. Vsi domači so bili prepričani, da ga ne bodo nikoli več videli.

Ko je izstopil na mestni postaji, ga ni nihče pričakoval, saj domači niso vedeli, da je spet v domovini.

Bil je srednjevelik, krepak mladenič. V njegovih suhljati obraz je že začrtala vojna svoje mrke znake. Prestano trpljenje je izklesalo nekaj krepkih črt, ki jih poznejše življenje ni moglo nikoli več zabrisati. Nekaj bolesto težkega je ostalo na vseh obrazih, ki so v svetovni vojni nešteto krat zrlji smrti.

Ko se je vračal iz mesta čez polje, je hodil počasi in zamišljeno. Na hrbtu je imel skoro prazen nahrbtnik.

Spočetka so mladeničeve oči begale okoli, kakor bi iskale toč vse, kar je srce nešteto krat sanjalo v tujini. Pomirile so se. Pogled je obstal na žitnem polju. Že boža trudna roka šepetajoče valovje domačega žita. Popotnik se spomni daljne ruske poljane, ki jo je prehodil in taval po nji, preden je došel do ljudi. Kako silno hrepenenje ga je tedaj obšlo! Divje koprnenje ga je gnalo dalje. Moral je hiteti domovini v objem! Le približno je slutil, kje mora hoditi, da dospje domov. Pa mu je pomagala najti pot ljubezen do domače grude, ki ga je spremljala povsod.

Dospel je na domače njive. Tu je nekdanji pasel krave, se igral in veselil z vaškimi pastirji. Tam sredi travnika so pekli krompir in povsod se je razlegala njihova domača pesem, ki je ni nikoli v življenju pozabil!

Pogledal je preko polja. Ob koncu njive je opazil sključeno ženico, ki je pridno plela.

Takoj je spoznal svojo mater. Kar streslo ga je. Že je hitel proti nji in zaklical: «Mati!»

Starka se je stresla. Dvignila se je, kakor bi jo vrgel vzmet kvišku. Zasenčila si je čelo z roko. Pogledala je prihajajoča s svojimi mirnimi, dobrimi očmi. Nekaj trenutkov ga je tako gledala in molčala.

«Mati!»

Torej se le ni varala! Spoznala je glas svojega sina, svojega najdražjega, o katerem je menila, da leži ubit v daljni ruski zemlji. Spoznala ga je, pa ni mogla verjeti, da je res on.

Starka je hotela od samega veselja zakričati. Ni mogla. Nekaj jo je tiščalo za grlo. Komaj slišen glas se ji je iztrgal iz prsi in že je objela svojega ljubljence.

«Mati, mati, kako sem vesel tega trenutka, da vas spet vidim. Nešteto krat sem mislil na vas. Vedno sem se bal, da pridem prepozno, da mi boste ušli za očetom tja k svetemu Juriju na tiho gorsko pokopališče! Hvala Bogu, še živite in zdravi ste, kakor vidim!»

«Zdrava sem, zdrava!» je stisnila iz sebe starica in sina samo ljubeče gledala.

Solnce je zahajalo. Počasi sta se z materjo odpravljala.

Filip je spet zrl drage domače snežnike. Najrajši bi zakričal od tihe radosti, saj je bil doma med temi gorskimi velikani, ki so ga stražili, ko je bil še majhno nebogljen otrok. Kako je občudoval te velike starce z belimi glavami!

Da, vedno bolj jih je ljubil! Ko je kesneje kot mladi pastir veselo pasel na njihovem podnožju svojo čredo, je vriskal in pel. Često se je pa drzno dvigal po njih više in više preko belih skal, čuteč, da ga privlačujejo in vabijo vedno tesneje.

In spomnil se je prepadov, s katerimi so bili zavarovani gorski velikani. Nekdanji bi bil kmalu

zdrknil v enega. Pa mu je bila sreča mila. Že ko je drsal po strmini, se ni zbežal njegovi zdravi duh. Oči so ujele droben grm in že so ga pograbile njegove roke. Obvisel je nad prepadom. Videl je, da je bil v smrtni nevarnosti, vendar se ni bal. Drzno se je oziral okoli in iskal rešitve. Tedaj je opazil orla, ki je krožil v višavi nad njim. Spomnil se je starega pastirja Anžona, ki je pravil, kako se je nekdanj tepel z orlom za mlado jagnje. Kaj če še njega napade? Težji nisem kakor jagnje; če m pograbi za hrbet! si je dejal. Orel je krožil in krožil vedno više. Naposled je odletel. Deček ga je opazoval, kako se je manjšal in izgubil v jasni višavi. Sam je obvisel nad brezdnom. Tedaj je čutil, da grmič že popušča. Tudi roke so ga že hudo bolele.

Vztrajal je in pričel kričati.

Njegov tenek, zvoneč glas so začuli pastirji. Prihiteli so. Vrgli so mu vrv in ga potegnili kvišku na zanjki.

Najstarejši pastir se je grdo držal.

«Obračunali bomo!»

«Mar nisem že dovolj trpel?» je vprašal Filip. «Prav, da si! Da boš drugič še bolje vedel, dob's dvojno kazen! Dvojna kazen je boljše kakor nobena!» je modroval pastir. «Kaj bi rekla tvoja mati, če bi se ne vrnil v dolino? Pa še priporočila te je meni!» je odvrnil stari pastir in že je zažvižgalo v zraku.

Pošteno ga je nabil z leskovko. On pa se še materi ni upal potožiti. Bila je res dobra, a tudi stroga žena. Smejala se ni, pa tudi jokala ne. Bila je pristna Gorenjka, ki mnogo čuti, mnogo trpi in mnogo molči. Solze gorenjskih mater se ne čede iz oči, temveč iz srca.

Pred Filipovimi očmi so se vrstili vsi mladostni doživljaji. Zadovoljno je vdihaval oster zrak in smehljaje opazoval svojo mater, ko jo je peljal za roko počasi proti domu.

(Dalje prihodnjič.)

Kot prič sta bila navzoča g. Zdravko Sotošek, šolski upravitelj pri Sv. Roku ob Sotli, in g. Jože Plahuta, postajni načelnik v Moškanjcih. Obilo sreče!

JOSIPDOL PRI RIBNICI NA POHORJU. V zadnji dopis se je vrnil tiskarski skrat. V drugi vrsti dopisa se mora glasiti: «...ki živimo v tem divnem pohorskem kotičku» (ne pa: «...v tem divjem pohorskem kotičku»).

SV. ANTON V SLOVENSKIH GORICAH. Tukajšnje Sokolsko društvo je priredilo 21. decembra božičnico za sokolsko in šolsko deco. Otroci so igrali lepo otroško igrice «Siroto Marico» z živo sliko «Nebesa» tako lepo, da so staršem, ki so bili navzoči, stopile solze v oči. Pred igro je imel brat starosta g. Joško Tušak kratek nagovor, v katerem je omenil, da bo prihodnje leto Jezušček obdaroval samo tisto deco, ki bo vpisana v Sokola in ki bo pridno telovadila. Po igri so bila med vse otroke razdeljena darila, ki jih je dala radodarna roka brata staroste, za kar mu društvo in obdarjena mladina izrekata pristrčno zahvalo.

GOČOVA PRI SV. LENARTU V SLOVENSKIH GORICAH. (Smrtna kosa.) V petek 19. decembra ob 9. zvečer je za vedno zaprl svoje prijazne oči g. Janez Čeh, ki sedaj mirno spava večno spanje na božji njivi pri Sv. Rupertu v Slovenskih goricah, kamor je bil prenesen v nedeljo 21. t. m. Pokojnik je bil star 79 let in do zadnjega zdrav in vesel. Vse, mlado in staro, ga je spoštovalo, saj je bil zgovoren in šalji, da malo takšnih. Z vsakomur je bil prijazen in rad je pripovedoval razne šaljive in tudi strašljive pripovedke, tako da so se nam včasih kar ježili lasje. Vedno je bil ustrezljiv in je ustregel prošnji, če je le mogel. Zato te, dragi Janez, ohranimo vsi v blagem spominu. Bodi ti lahka domača zemlja, ki si jo toliko ljubil! Prestalim naše iskreno sožalje!

LJUTOMER. Kmetijska nadaljevalna šola prične pouk v soboto 3. januarja. Kmetijski mladenci se še lahko javijo za vpis.

UZENICA. S tolikim kulturnim delom, kakor se nam ga je nudilo v letošnjem decembru, se menda ne more ponasati noben drug podeželski kraj. 1. december sta proslavila skupno šola in Sokol v Sokolskem domu v Uzenici. Na sporedu so bile zelo dobro uspele deklamacije, petje mladinskega zbora, živa slika in tri telovadne točke sokolske dece in naraščaja, izmed katerih je zlasti ugajala zadnja točka, proste vaje ženskega naraščaja. Za tem je še imel Sokol slavnostno sejo. — Naslednjo nedeljo, 7. decembra, smo imeli prvič v Uzenici Miklavžev večer. Prišel je Miklavž v spremstvu dveh angelov in dveh parkljev ter obdaril sokolsko in tudi drugo deco. — Kraljev rojstni dan smo pa proslavili s tem, da se je uprizorila s sokolsko deco pravljica igra «Sirota Jerica». Igra je uspela nad vse pričakovanje dobro in je tako deci kakor tudi obema aranžerjema na uspehu čestitati. Igra se je v nedeljo 21. decembra še ponovila, tudi tokrat s popolnim uspehom. Tako lepa igra, res dobro podana, toliko izdatkov za oder in kostume, a tako slab obisk! Sicer pa pogumno naprej in še večkrat kaj takega! — Še ta mesec naj bi se vršila za revno deco božičnica. Ker je pa prireditelj odvisna od zaprosene in obljubljene banovinske podpore, brez katere bi bil uspeh ničev, se bo božičnica vršila najbrž šele prve dni januarja.

DOMAČE NOVOSTI

Pozor na priložene položnice!

Današnji številki smo priložili položnico za vsakega naročnika, da lahko takoj plača naročnino za leto 1931. Ker je naročnina malenkostna, prosimo cenjene naročnike, naj jo plačajo že prve dni meseca januarja po možnosti za vse leto naprej. Tako ne bodo med letom

imeli opravka z novimi položnicami in sitnosti z opomini in tudi pota na pošto jim bodo prihranjena. Naročnina ostane neizpremenjena:

za tuzemstvo

celoletno 36 Din, polletno 18 Din, četrtletno 9 Din;

za inozemstvo

celoletno 48 Din, polletno 24 Din, četrtletno 12 Din, za Ameriko za vse leto 1 dolar.

Kdor po pomoti ne prejme položnice ali če se mu pokvari, naj piše na upravništvo po drugo. Oni naročniki, ki so naročnino za leto 1931. plačali že v preteklem letu, naj izroče položnice znancem, ki niso še naročeni, in naj jim prigovarjajo, da se na «Domovino», ki je vsem, ki jo poznajo in bero, najpriljubljenejši list, naroče za novo leto.

V inozemstvu naše položnice niso veljavne. Naročniki iz Avstrije, Češkoslovaške, Francije, Nemčije in Belgije lahko pošiljajo naročnino po poštni nakaznici za inozemstvo, ker je v teh državah uveden z našo državo denarni promet.

Kdor je preteklo leto zaostal z naročnino, naj s položnico ali pošto nakaznico tudi zaostanek hitro poravnava, da ne bo presledka pri pošiljanju lista.

Upravništvo «Domovine».

* Kraljica za slepe. Kakor vsako leto je Nj. Vel. kraljica Marija tudi letos na materinski praznik bogato obdarovala gojence zavoda slepih v Zemun. Dopoldne je poseber zastopnik kraljice izročil zavodu 85 zavojev bonbonov za malčke, 15 tort, 32 steklenic črnega vina in 32 škatel dvorskih cigaret za starejše slepce. Gojenci so z velikim veseljem sprejeli kraljičin dar.

Soteščan:

Dedinja treh gradov

Povest iz starih časov.

«Butolin!» ga je prijazno nagovorila. Pripravila je kopico vprašanj, tako da sama ni vedela, kje naj bi začela.

«Tukaj sem ves, kar me je», se je šaljiivo odrezal. «V glavi imam razum, v prsih moč, v petah pa hitrost, kadar je treba bežati. Zavedam se dolžnosti in hitro opravi, kar mi je naročeno.»

«Tako je prav», ga je pohvalila. «Pri važnem delu mora biti človek zbran, nič ga ne sme motiti.»

Grbec se je zadovoljno obliznil in jo pridrobil v njeno bližino. «Zvest sem vam in pokoren», se ji je začel prilizovati. «Opravil sem, kakor ste mi naročili...»

«Pa te ni kdo videl?» jo je ponovno zaskrbelo.

«Nihče, milostiva. Po dolgem ovinku sem prijezdil pod reber, konja sem privezal za jelšo in čakal plena...»

«Ali se je prestrašila, ko te je zagledala?»

«Kaj še, milostiva! Deklico sem prijazno nagovoril; vem, kako je treba občevati z otroki. Zgovorno mi je odgovarjala; rekla mi je, da se ji mudi in se je hotela kmalu posloviti. Tedaj sem jo prestrašil s strupenimi kačami, ki mrgolijo pod skalovjem. Povabil sem jo k sebi na konja, češ, da jo povedem na Močilje. Ker mi je verjela, se je brez ugovora odzvala. Posadil sem jo z raven sebe, tako da je gledala nazaj proti rebri. Šele na planoti zunaj gozda je spoznala, da ne jezdi proti domu. Tedaj sem ji zavezal oči in izpodbodel konja.»

«Po kateri poti sta prišla v sotesko?»

«Po stezi skozi goščavo. Med potjo se nisva ustavljala razen pod gričem pred tajnim vhodom. Zohar, naš zaupnik, mi je odprl skrivna vrata...»

«Ali sta jih dobro zaklenila?»

«Uiti ne more, ker ne pozna izhoda. Izgubila bi se v temnih rovi. Zaprla sva jo v najboljšo celico zraven turške ječe.»

«Kakšna je neki tista celica? Zelo sem radovedna.»

«Precej čedna in ne preveč vlažna. Tla so lesena, vrata se tesno zapirajo. Dala sva ji mizo, stol in leseno posteljo. Visoko pod stropom je okence, zaprto z gostim omrežjem.»

«Kaj pa miši in podgane?»

«Zadelala sva vse luknje in razpoke.»

«Prav.» Gospa se je zamislila, iščoča novo vprašanje. Butolin je čakal, kdaj ga bo zopet pohvalila.

«Deklica je skrita najbolj bistremu očesu», se ji je hotel ponovno prikupiti. «Za starega in slepega Lenarda je ni več na svetu...»

V Marti se je utrnila iskrica sočutja. Potihoma je vzdihnila in dejala: «Oba se mi smilita — Lenard in njegova hčerka.»

«Gračaku ste vendar poslali namestnico, ki ga bo kmalu pridobila. Podedovala bo tri gradove...»

«Kodman jo je povedel na Močilje...»

«Kdo vé, kako jo bodo sprejeli. Bržkone jo bodo spoznali, čeprav ji je podobna bolj kot rodna sestra.»

«Tudi jaz sem radovedna. Oskrbnik mi bo poročal, obljubila sem mu grajsko pristavo.»

«Potrudil se bo, o tem ne dvomim. Morda bo že jutri prihitel s poročilom.»

«Zdaj sta že lahko na Močilju», je rahlo omenila. «Ako jih bo premotila podobnost moje hčere, tedaj se ne bojim ovire. Vsekakor pa je treba več načrtov...»

«Zohar se trudi in dela. Našel bo najkrajšo pot, da se izogne klancev in ovinkov...»

«Upam, da se mu posreči. Dozdaj se je še vselej dobro izkazal.»

«Iznajdljiv je in preudaren. Vsakdo ima svoje zmožnosti; on premisli in pretehta vsako malen-

kost, jaz pa opravi in bežim in izginem obenem.»

Ni mu ugovarjala niti pritrdila. Rada bi se ga bila že odkrižala, ker se je naveličala vedno ga hvaliti. Dala mu je krožnik slaščic, da jih poneso Marici, katero je izročila njegovi oskrbi. «Dokler je pri nas, ji ne sme nič manjkati», ga je odslovila.

Pritlikavec se je priklonil in odšel z drobnimi koraki. Kmalu po njegovem odhodu se je zamajala velika stenska slika, izza katere je stopil postaven možak. Tu je bil tajni vhod v sobano, kjer je prebival njen zaupnik. Globoko se ji je priklonil in poljubil njeno roko.

«Marica je odšla», je dahnila komaj slišno.

«Tako je prav», ji je dal poguma. «Stari Lenard ima vsaj nadomestek...»

«Samo da bi je ne spoznali...»

«Vseeno. Počakajmo, kako se bo vse razvilo. Do živga nam ne pridejo, čeprav naletimo na zapreke. Butolin je dobro opravil.»

«Kodman je moj zaupnik na Močilju. Potrebujemo ga, da bo pazil na vse, kar bodo ukrenili. Nekaj mi je že pojasnil...»

«Pa vam ni odkril kakšne nove nevarnosti?»

«Opozoril me je na nekega Hermana iz Podolja, ki je še mlad, a je menda silno prebrisan. Njegov oče in Lenard sta neločljiva prijatelja in sta že sklenila bodoče sorodstvo.»

«Važna novica.» Zoharja je to presenetilo; tega se ni nadejal. Rajši bi se bil poskusil z vojščaki in z beriči kakor pa z vitezem, čigar veljavo je bila splošno znana. Streslo ga je po vsem telesu, kakor bi ga bil obil vodeni curek.

Tudi Marti je zaprlo sapo. Ako je osupnil navihane, čigar zvižaje in nakane delajo čudeže, kaj naj šele poreče ona, ki je manj nadarjena. Saj mu ni mogla niti verjeti, njegovo bojazen je vzela za neokusno šalo.

(Dalje prihodnjič.)

* **Kraljevo pokroviteljstvo nad Ljubljanskim velesejmom.** Nj. Vel. kralj Aleksander je blagovolil prevzeti pokroviteljstvo XI. mednarodnega vzorčnega velesejma, ki bo v Ljubljani od 30. maja do 8. junija 1931.

* **Za novega komandanta dravske divizijske oblasti** je imenoval Nj. Vel. kralj na predlog ministra za vojsko in mornarico divizijskega generala Bogoljuba Ilića, dosedanjega komandanta zetske divizijske oblasti. Dosedanji vršilec dolžnosti komandanta dravske divizijske oblasti, generalnoštabni brigadni general Jovan Veselinović, pa je bil imenovan za vršilca dolžnosti komandanta šumadijske divizijske oblasti.

* **Zveza Slovenije z morjem.** V torek 16. decembra se je vršila v Ljubljani seja akcijskega odbora za gradbo železniške zveze Slovenije z morjem, kateremu predseduje župan Juraj Ružič s Sušaka. Odbor je razpravljal predvsem o denarnih sredstvih za uresničenje tega načrta. Za uresničenje načrta so pripravljene staviti večje vsote na razpolago nekateri slovenski in hrvaški denarni zavodi, ponudbo je pa stavila tudi neka inozemska denarna skupina. Ko bodo pogoji za dobavo denarja ugodno rešeni, bo podana podlaga, da finančni minister razpiše posebno notranje posojilo za gradnjo te železnice.

* **Davek na neoženjene moške.** Dravska finančna direkcija objavlja uradno: S 1. januarjem 1931. stopi v veljavo zakon o davku na neoženjene moške. Temu davku so zavezani: 1. vsi neoženjeni moški, 2. vdovci brez zakonskih otrok, 3. vsi sodno ločeni moški, ako nimajo zakonskih otrok in če jim ni treba vzdrževati žene in otrok. Plačevali bodo ta davek oni prej omenjeni moški, ki so pred 1. januarjem 1930. izpolnili 30. leto starosti in tega dne še niso izpolnili 60. leta in ki stanujejo v mestih, trgih ter na sedežu sreza, odnosno če se jim v teh krajih predpisujejo davki. Davek znaša za moške od 30 do 35 let 50 %; od 35 do 40 let 40 %, od 40 do 50 let 25 %, od 50 do 60 let 10 % davka. Opozarjajo se vsi delodajalci, da prično takoj s 1. januarjem 1931. odtegotviti uslužbencem, ki imajo nad 2500 Din dohodkov na mesec, ta davek skupno z uslužbenškim davkom. Odvesti pa morajo odtegnjene zneske davčnim upravam v gotovini in ne z davčnimi znamkami. V ostalem veljajo vse odredbe kakor za uslužbenški davek. Uslužbenci, ki imajo devet ali več živih otrok, ali so imeli kdaj vsaj nekaj časa devet ali več živih otrok, so prosti vseh davkov.

* **Odprava nagrad za izvoz dvovlastniških vin.** Finančno ministrstvo je izdalo odlok, po katerem se dvovlastniškom, ki so tuji državljani, na vino, ki ga pridelajo v vinogradih na našem ozemlju in ga izvažajo v svojo državo, ne sme izplačevati po zakonu o državni trošarini določena izvozna nagrada.

* **Naloge banskih kmetijskih referentov.** Ministrstvo za kmetijstvo je izdalo okrožnico na vse banke uprave, s katero poziva kmetijske referente pri banknih upravah, da kar najbolj negujejo uvajanje modernega delovnega načina v kmetijstvu. Oni referenti, ki bodo to delali v čim večjem obsegu, bodo prej napredovali in dobe priznanje, oni pa, ki bodo to zanemarjali, bodo poklicani na odgovornost.

* **Sreski kmetijski referent za dravograjski srez** uraduje vsako sredo in vsak petek za stranke, ki žele razna pojasnila in nasvete v kmetijskih zadevah.

* **Sreski odbor Narodne Odbrane za Maribor in okolice** se je preselil iz Narodnega doma v Streharjevo hišo v Grajski ulici št. 5 (nasproti gradu), kamor naj se naslavljaajo dopisi. Na oblastni odbor Narodne Odbrane naj se naslavljaajo dopisi kakor doslej tudi v bodoče v Maistrovo ulico št. 17. Pristopajte k Narodni Odbrani! Ustanavljajte krajevne in sreske odbore Narodne Odbrane!

* **Novi bankovci po 10 in 100 dinarjev.** Narodna banka javlja, da bodo dne 21. januarja prišli v promet novi bankovci po 10 in 100 Din, ki so bili izdelani v novi bančni tiskarni za bankovce. Ti bankovci bodo nosili naziv «Kraljevina Jugo-

slavija». Novi bankovci po 10 Din bodo povsem enaki dosedanjim rumeno-rdeče barve, novi bankovci po 100 Din pa dosedanjim 100dinarskim, ki so bili izdani leta 1925.

* **Konzulat Zedinjenih držav v Zagrebu** javlja, da se je preselil v nove prosotre v Praški ulici 2.

* **70letnica ugledne učiteljice.** Te dni je obhajala v Poljčanah 70letnico rojstva upokojena učiteljica, priljubljena gđ. Marija Negovetičeva, po rodu iz Slovenske Bistrice. Kjerkoli je službovala, je bila poznana kot izvrstna vzgojiteljica. Povsod je bila pridna sodelavka pri raznih društvi, predvsem narodnih, in svojega prepričanja tudi v burnih časih ni nikoli zatajila. Ko se je v Poljčanah nedavno ustanovil Sokol, je bila prva med članicami. Naj živi še mnogo, mnogo let!

* **Smrt človekoljubnega zdravnika.** V Gradcu je umrl znani človekoljubni zdravnik, bivši primarij bolnice v Brežicah, g. dr. Ivan Höller. Pokojnika, ki je bil v Brežicah in zlasti v okolici izredno priljubljen in spoštovan, so položili te dni v rodbinsko grobnico v Gradcu. Bodi mu ohranjen časten spomin!

* **Smrt priljubljene Kršanke.** Te dni se je ob veliki udeležbi vsega krškega meščanstva vršil pogreb ge. Marije Križmanove, rojene Schernejve, ki je, komaj 59 let stara, nenadno zadeta od možganske kapi, zatisnila za vedno oči. Pokojnica je imela vedno odprte roke za trpeče, ki so jo poznali kot izredno dobrosrčno gospo. Bila je vzor matere. Bodi ji ohranjen najlepši spomin, žalujočim pa naše iskreno sožalje!

* **Smrt dobre matere v Slatini-Radencih.** Na božič je preminila ga. Jožefa Zemljčeva, rojena iz veleugledne rodbine Zitkove. Blaga pokojnica je bila mati župana g. Jakoba Zemljčiča. Dočakala je visoko starost 81 let. Pokojnica je bila zelo usmiljenega srca in je mnogim revežem olajšala gorje. Bila je vse življenje zavedna Jugoslovenka in je tako vzgojila tudi svojega sina Jakoba. Bodi ji lahka domača zemljica! Žalujočim naše sožalje!

* **Celjski sadjarji za samostojno glasilo.** Podružnica Sadjarstva in vrtnarskega društva v Celju je 28. decembra na rednem letnem obnem zboru soglasno sklenila, da se glasilo «Sadjar in vrtnar» še nadalje izdaja kot samostojno glasilo, ker je list tako za prospeh sadjarstva in vrtnarstva kakor tudi za obstoj sadjarskih društev neobhodno potreben.

* **Pohorska cesta.** Pri drugi licitaciji za oddajo gradbe nove banovinske ceste Hoče—Reka—Mariborska koča—Sv. Areh, in sicer prvega dela ceste do Kaple, se je ljubljanska tvrdka «Probud» ponudila, da zgradi ta del ceste za 812.000 Din. Njena ponudba je bila najcenejša in jo je komisija sprejela. Ko odobri licitacijo banska uprava, bo tvrdka pričela delo. Pripravlja se tudi razpis gradbe ostalega dela ceste do Sv. Areha.

* **Tragična smrt industrijca.** V Zagradu pri Celju je na božič zjutraj v svojem stanovanju na tragičen način končal svoje življenje industrijec g. Josip Kvača, 39letni solastnik tovarne bičevnikov. Pokojnik je prebil sveto noč v prijateljski družbi v prijetnem razpoloženju. Zjutraj je baje sedel še z nekim prijateljem v sobi in mu razkazoval svoj revolver, iz katerega je pobral naboje. Ne vedoč, da se nahaja v cevi še ena patrona, je nameril revolver na desno srce. V tem pa se je petelin sprožil in se je zgrudil industrijec na mestu mrtev na tla.

* **Zagonetna smrt orožnika.** Te dni so našli na težko pristopnem mestu nedaleč od Bosanske Krupe truplo komandirja tamošnje orožniške postaje Janeza Brodnika, po rodu iz Dravske banovine. Brodnik je že v oktobru neznano kam izginil. Kakor poroča «Politika», je preiskava došla, da je Brodnik prej zahajal skrivaj v hišo cestarja Nadareviča, ki je musliman in ima tri žene. Kakor se trdi, je Brodnik z eno teh žen ljubimkal. Zaradi suma, da se je Nadarevič nad Brodnikom maščeval, so tega zaprli. V okolici trupa, ki se je nahajalo v sedečem stanju v popolni opravi s puško, so našli denarnico z drobižem, nož in druge malenkosti, niso pa mogli

naйти samokresa, opasača in službene torbe. V puški je bila izstreljena ena patrona in Brodnikova lobanja je bila močno poškodovana. Verjetno je, da je Brodnik izvršil samomor, ni pa tudi izključeno, da je bil nad njim izvršen spretno zasnovan zločin. Preiskava se nadaljuje.

* **Nesreča ali samomor.** Na Štefanovo so našli v njenem stanovanju v Mariboru onesveščeno 33letno šiviljo Olgo Rupnikovo. V starovanju je dišalo po plinu. Vsaka zdravniška pomoč je bila zaman. Rupnikova je bila že mrtva. Ni znano, ali gre za nesrečo ali pa za samomor.

* **Huda nesreča v Zapogah.** Na sveti večer se je pripetila v Zapogah pri Smledniku huda nesreča, katere žrtev je postala 55letna posestnica Marija Oblakova. Oblakova je šla od polnočnice mimo gruč fantov, ki so v bližini cerkve streljali iz samokresov. Naenkrat je zopet počilo in hip nato se je Oblakova zgrudila na tla. Kroglja iz samokresa ji je prebila prsi in obtičala v pljučih. Nesrečno ženo so takoj prenesli v bližnjo hišo, potem pa jo še ponoči prepeljali v ljubljansko splošno bolnico. Orožniki so uvedli preiskavo.

* **Smrtna nesreča fantka pri sankanju.** Žrtev otroške neprevidnosti je postal triletni Mirko, sinček inž. Ferenc v Studencih. Otroci so se sankali na Pobrežju. Iz nagajivosti je neki dečko porinil malega Mirka s tako silo, da je zdrčal s sankami po bregu navzdol, prebil ograjo in grmovje, ter padel v Dravo. Dečko je dobil tako hude zunanje in notranje poškodbe, da je kmalu nato umrl. Hudo prizadetim staršem sožalje!

* **Vlom v trafiko.** Neznani tatovi so v eni zadnjih noči vdrl v zidano barako na Gallusovem nabrežju v Ljubljani, kjer ima zadruga «Poštni dom» trafiko, in odnesli za okrog 10.000 dinarjev raznih tobačnih izdelkov, kolkov, znamk in drugih vrednosti. Policija upa, da bo vlomilce kmalu izsledila.

* **Žrtev podzemnega dela.** Delavsko družino rudarja Čerjaka v Trbovljah je zadela nesreča. V torek pred božičem so bili zaposleni v enem rovov trije delavci, med njimi Anton Čerjak. Nenadoma pa se je prelomil prečni tram in na delavce se je usul gramoz. Delavec Mlakar je še pravočasno odskočil, tovariša Čerjaka in Pusovnika pa je gramoz podsul. Čerjaka je poleg tega pritiskal še stojni tram, kar je najbrž povzročilo takoj smrt. Mlakar, ki je tako srečno ušel smrti, je poklical na pomoč delavstvo, ki je pričelo takoj z reševalnimi deli. Mrtega Čerjaka so dobili hitro izpod gramoza. Dlje pa so trajala reševalna dela pri Pusovniku, ki pa je ostal živ; rešilo pa ga je samo naključje, da je imel pred ustmi kramp, ki je zabil, da ga ni zasulo čez usta. Na božični dan je bil pogreb nesrečne žrtve. Na zadnji poti so ga spremili številni tovariši-rudarji z zastavo in godbo. Pokojni Čerjak zapušta ženo in pet nepreskrbljenih otrok. Bil je dober delavec in splošno priljubljen. Naj počiva v miru!

* **Najdeno truplo.** Nedavno je izvršila v Ljubljani v duševni zmedenosti samomor 58letna mestna delavka Uršula Nograškova, ki je skočila v Gruberjev kanal. Njeno truplo so našli šele na sveti dan na Fužinah ob zatvornici.

* **Poskušen samomor.** Na sveti večer je prišel v hotel Tratnik v Ljubljani 20letni pekovski pomočnik Albert iz Vojnika in najel sobo. Zvečer je sam zakuril peč z ogljem, nato pa odprl cev pri dimniku, da so uhajali plini v sobo. Pozneje je začula sobarica iz njegove sobe stokanje, zaradi česar je poklicala vratarja, s katerim sta vdrla v sobo in našla Alberta že nezvestnega. V bolnici so mladeniča rešili.

* **Dva mala požara v Mariboru.** Na Štefanovo zjutraj je nastal v stanovanju Marije Nardinove v Vrtni ulici požar. Vnela se je lahko gorljiva konstrukcija vmesne stene poleg štedilnika. Gasilci so steno takoj podrli in ogenj pogasili. Nekaj ur prej so morali gasilci nastopiti na Slomškovem trgu v hiši dr. Krausa, kjer je nastal požar v krojaški delavnici Ivana Sapača. Po neprevidnosti so pustili delavci likalnice v stikalu, zaradi česar se je vnela najprej podloga, nato pa je začela tleti likalna miza. K sreči je nevarnost opazil službu-

joči stražnik in obvestil gasilce, ki so ogenj kmalu pogasili.

* **Skrivnosten napadalec.** V torek zvečer se je v Krškem dogodil razburljiv dogodek. V hiši 27 stanuje šivilja ga. Antonija Golobova, pri kateri je kot pomočnica uslužbena pridna in priljubljena 21letna Antonija Krnceva iz Zavratca pri Studencu, ki jo je zvečer, ko je iskala na dvorišču sekiro, neznan moški ustrelil v trebuh in zbežal. S smrtnonevarno rano se je poškodovanka odpravila na orožniško postajo. Nesrečnico so takoj prepeljali v krško bolnico, kjer je bila operirana in se je pri tem ugotovilo, da ima na dveh mestih prestreljeno debelo črevo, na dveh mestih pa ranjeno.

* **Smrtina žrtev pretepa.** Na Štefanovo so se v neki gostilni v Dobovici topli pijani fantje. Pretepači brata Tone in Ludovik Kolenc iz Podpadeža in Logarjev Polde so s koli tako pretepli Perucijevega Janeza, da je ta obležal in kmalu umrl zaradi hudih poškodb. Orožniki so sirove pobaline aretirali.

* **Roparski umor zaradi 150 dinarjev.** V osamljeni hišici v Lokavcih pri Negovi je preživljala svoja stara leta 70letna vdova in preužitkarica Neža Kavčičeva, mati negovskega župana Franca Kavčiča. K najbližjemu sosedu Ratniku je zahajala ženica vsak dan v vas. Ker je v torek pred božičem dalje časa ni bilo na izpregled, so sosede skleпали, da se ji je moralo kaj pripetiti. Sosed Ratnik je šel prvi na njeno domovanje. Ko je odprl vrata sobe, se mu je nutil strašen prizor: na mizici je gorela petrolejka brez cilindra, na tleh pa je ležala Kavčičeva v mlaki krvi z obrazom proti tlom. Ves preplašen je poklical Ratnik drugega soseda Petka, s katerim sta se nato skupno podala na kraj zločina. Kavčičeva je imela na glavi zavezano ruto, ki je bila vsa okrvavljena in preluknjana, po glavi in vratu je imela kakih 14 vbodov in udarcev, levo uho globoko prerezano in pod njim na vratu strašno zevajočo veliko rano, ki je bila smrtonosna. Vse te rane so bile prizadejane najbrž z malo sekiro. Domneva se, da se je na starkinem domu oglašil zgodaj zjutraj neznanec, ki je starko poklical. Ta mu je, ničesar hudega sluteča, odprla napol oblečena. Neznanec jo je moral takoj usmrtiti, nakar je po hiši vse prebrskal in ji vzel 150 Din, ker več denarja ni imela. Orožništvo od Sv. Jurja ob Ščavnici vrši preiskavo.

* **Aretacija tatinskih ciganov.** Pred tedni sta se pripeljala na svojem vozu iz Beljaka v Avstriji z rednim potnim listom ciganska zakonca 23letni Josip in 21letna Terezija Seger. Ker so pa policiji zadnji čas vedno prihajale pritožbe, da hodita po trgovinah v Mariboru in da izginjajo z njima razni predmeti, so ju v nedeljo aretirali. Pri preiskavi njunega voza v Melju so našli precej blaga. Moža so oddali sodišču, Terezijo pa, ker ima malega otroka, so pustili na prostem. Ko bo sodišče izreklo svojo besedo, bosta izgnana oba v Avstrijo.

* **Tatvine oglja.** V gozdovih Slivne nad Vačami ima svoje oglenice vaški trgovec g. Kristan. Oglje pa je stalno nekdo odnašal. Lastnik je prijavil tatvino orožnikom, ki so prijeli Josipa Štruklja iz Slivne. Štrukelj je tatvino priznal, a samo eno. Preiskava se nadaljuje.

* **Tatvine v Trbovljah.** Dva brezposelna fanta sta ukradla pri rudniku transmijski jermen, ki sta ga prodala nekje za Sv. Planino, tretji pa je hotel priti do denarja po krajšem potu. Ponoči je vlomil v stanovanje rudniškega inženjerja g. P. in odnesel okrog 500 Din. Vse tri pa so orožniki izsledili in odali sodišču v Laškem. Rudnik bo dobil menda svoj jermen nazaj, g. inženjer pa tudi ves svoj denar razen 20 Din, ki jih je fant zapravil.

* **Velika tatvina zlatnine na železnici.** Nedavno so trije železniški uslužbenci na progi Beograd-Ljubljana na škodo zagrebške tvrdke «Preciosa» ukradli veliko množino zlatnine, ki je bila spravljena v poštnem vagonu. Solastnik tvrdke Julij Schwarz je na ljubljanskem kolodvoru opazil, da je bil izvršen vlom v kovčege, ki so vsebovali dragocenosti. Skupna škoda je

znala 354.033 Din. Dognalo se je tudi, da tatvina ni bila izvršena na ljubljanskem kolodvoru, marveč na postaji v Kapeli-Batrini. Policija na Jesenicah je dognala, da je neki Šegota prodal nekemu tamkajšnjemu obrtniku zlato verižico, ki je bila ukradena v vlaku. Šegota je bil v Zagrebu aretirani in je izjavil, da je dobil verižico od nekega železničarja, potem je bil aretiran še spovednik Luka Dogan, star 33 let, nastanjen v Zagrebu. Velik del ukradene zlatnine je Dogan zakopal na nekem dvorišču v Domobranski ulici, kjer so jo tudi res našli. Dogan je tudi priznal, da je tatvino izvršil skupno z železniškim nameščencem Aleksandrom Pfeiferjem. Sodeloval je pri tatvini še neki drugi železničar, ki pa se je iz strahu pred kaznijo še pred aretacijo obesil. Pri Pfeiferju se je še našlo zlatnine v vrednosti 310.000 Din. Dogan in Pfeifer sta bila te dni izročena sodišču, Šegota pa je bil izpuščen.

* **Pri železnih težkočah, zgagi, zmanjšanem občutku za tek, zapeki, pritisku na jetra, tesnobi, tresenju udov, zaspanosti provzroči kozarec «Franc Jožefove grenčice»** takojšnje poživljenje zastale prebave. Zdravniška poročila iz tropičnih dežel slave «Franc Jožefovo vodo» kot važen pripomoček proti griži kakor tudi železnim obolenjem, ki nastopajo v zvezi z mrzlico. «Franc Jožefova grenčica» se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

PREKMURSKI GLASNIK

Miru si želimo

Dolnja Lendava, ob božiču.

Po dolgotrajnih brezplodnih strankarskih borbah, si je naše ljudstvo oddahnilo, ko je zaslišalo glas, ki je narodu naznanil mir. Narod, ki je občutil vso težo in vse posledice razprtij in bratomornih bojov zadnjih desetih let, daje sedaj duška svojemu razpoloženju, da je prost spon strankarstva, da mu je podano jamstvo, da v miru lahko razvija svoje zdrave sile v blagor svoj in svoje domovine.

Prekmurci v prejšnjih časih nismo poznali strankarstva. Politiziranje ni bilo udomačeno v naših vaseh. Politično neudejstvovanje nam je bilo na eni strani v korist, a na drugi strani tudi v škodo.

Z narodnim osvobođenjem pa so se razmere v tem pogledu izpremenile. Z doseženo svobodo smo v lastni državi dobili tudi popolno politično svobodo, ki nam je dajala pravico in dolžnost, da sodelujemo pri izgraditvi naše ljube domovine. Na tako široko politično udejstvovanje pa mi nismo bili pripravljeni, nismo mogli v začetku popolnoma doumeti bistva in globokega pomena tega udejstvovanja, zato so nam nanovo uvajane političnostrankarske borbe prinašale samo občutno škodo.

Šele danes vemo prav ceniti, kako zlo se je naselilo v naši krajini, ko se je v njej začelo udomačevati strankarstvo. Sedaj znamo tudi preceniti, koliko zatega časa je bilo zapravljenega in koliko je bilo potrošenih sil v zastrupljajoči strankarski borbi.

Potrebovali bi takoj v prvih dneh delavce, prijatelje naroda in države, ki bi šli z združenimi močmi na delo za gospodarsko, prosvetno in narodno povzdigo našega ljudstva. Narodni voditelji pa so smatrali za važnejše, da se naš narod čimprej opredeli strankarsko. Namesto da bi se narodu z besedo in s tiskom prikazala naša domovina takšna, kakršna je, da bi se gojila ljubezen do celokupnega našega naroda, se je gojila le mržnja do drugih plemen, do drugih ver, da, celo do naše državne skupnosti.

Nekaj podobnega je bilo po vsej naši domovini, a najhuje je bilo baš pri nas v Prekmurju. Mi še danes občutimo vse zle posledice teh minulih žalostnih dni, zato smo z največjim zadovoljstvom z vsem svojim srcem in z radostno dušo pozdravili odločni korak našega modrega vladarja.

Pri nas se tu in tam še danes pojavljajo znaki, ki nas spominjajo minulih dni. Strupeno orožje razdiranja in razdvajanja še ni popolnoma odloženo v pozabljeno. Močno zaželeni mir se tu in tam ponovno kali, ker so še ljudje, ki ne morejo živeti brez srda in sovraštva. Zeleli bi, da tudi v Prekmurju nehajo vsa nasprotstva, da se strankarstvo popolnoma pozabi, da ne bo več pri nas tudi ne «domačinske» in ne «prišleške» fronte, ampak da pride do popolnega soglasja med vsemi, ki so dobre volje.

To so bila naša božična premišljevanja in naše želje ob prazniku miru in veselja. Vsem enako in iskreno mislečim državljanom kakor tudi vsem bralcem in bralkam «Domovine» prav srečno novo leto! Izidor Horvat.

Prihod ministrov v Prekmurje

Murska Sobota, decembra.

Na mnoga vprašanja sporočam naslednje: Dne 1. junija smo g. Cvetko Ludovik, nekateri drugi prijatelji in jaz naprosili pismeno ministra gosp. dr. Švegla, naj pride on ali v primeru ovire kateri drug gospod minister na poset Prekmurja. Naša obmejna krajina ima toliko posebnih vprašanj (obmejni promet, agrarno reformo, sezonsko delavstvo itd.), da jih more pravilno presoditi le oni, ki jih malo prouči na licu mesta. G. Cvetko je prejel odgovor, da se utegne naši želji ugoditi v teku poletja.

Medtem je prišel obisk gg. ministrov v Ljubljano in Maribor. Prekmurska deputacija z gosp. Benkom na čelu v Ljubljani zaradi ogromnega števila drugih deputacij ni bila sprejeta, v Mariboru pa je mogel obrazložiti g. Titan le nekaj zadev krajevnega značaja. Zato sem po končanem zborovanju osebno ponovno predložil ministru g. dr. Šveglu vročo željo našega ljudstva, naj nas obišče. Gospod minister mi je ljubeznivo zagotovil, da pride med nas.

Na božič sem sedaj prejel vest, da obiščeta Prekmurje ministra gg. dr. Švegla in Neudorfer, in sicer kmalu po novem letu. Točen datum prihoda in program bivanja ministrov med nami bo sporočil javnosti gospod sreski načelnik.

Anton Koder.

Murskosoboški sreski načelnik g. Lipovšek častni občan Šalovcev. Dne 24. decembra je bila izročena v Murski Soboti po častnem odposlanstvu občine Šalovcev z g. županom na čelu gosp. Lipovšku Gašperju, sreskemu načelniku murskosoboškega sresa, po soglasnem sklepu občinskega zastopništva z dne 23. decembra častna diploma, s katero ga imenuje največja občina v Prekmurju na najsevernejši točki naše mile domovine za svojega častnega občana. To imenovanje se je zgodilo v priznanje zaslug, ki si jih je pridobil g. Lipovšek ne samo kot človek, ampak tudi kot šef upravopolitične oblasti murskosoboškega sresa v teku desetletnega službovanja na odgovornem mestu za procvit splošnega blagostanja svojih bratov Prekmurcev.

Novice iz Adriancev. Pred kratkim je izvršila samomor Sidonija Bočkorčeva iz Adriancev. Njen mož, ki jo je pogrešal, jo je našel v domačem vodnjaku mrtvo. Usodni korak je nesrečnica izvršila zaradi neozdravljive bolezni. Pokojnica je zapustila nepreskrbljenega otroka. — V ženski kaznilnici v Begunjah je umrla za možgansko kapjo Frančiška Bočkorčeva, ki je bila nekoliko slaboumna. Bočkorčeva zapušča dva sinova in dve hčerki. — Dne 26. novembra se je vrnil iz Kanade med domače rojake Žizko Franc, ki je bil v Ameriki tri in pol leta. — «Domovina» se pri nas precej širi in se bo še razširila, ker je prav zanimiva.

Po vsej Sloveniji gre glas: Le „Domovina“ je za nas!

IZ POPOTNIKOVE TORBE

Tri nesreče v poljanski dolini

Smrtna žrtev nesreče pri gradnji ceste.

Poljane, ob koncu decembra.

Pred božičem in ob božičnih praznikih se je zgodilo v Poljanski dolini več nesreč, ena celo smrtna.

Predzadnji petek se je smrtno ponesrečil pri gradnji nove, po zadnji veliki povodnji pred tremi leti odnesene ceste na Fužinah, občina Oselica, delavec Franc Derlink. Pri dovažanju materiala po vozičkih na tračnicah se je vagonček zaradi udaje ogrodja zvrnil in pritisnil Derlinka tako močno med skalovje, da mu je zlomilo tilnik. Bil je na mestu mrtev in je bila vsaka pomoč zaman. Drugemu delavcu, cestarju, ki je bil z njim zaposlen, se k sreči ni zgodilo nič posebnega. Dobil je le neznatne poškodbe.

Pokojnik, ki se je pred nekaj leti priselil s Čerknega v dolino, zapušča ženo s štirimi maloletnimi otroci s hišico na Hotavljah. Bil je priden delavec in skrben oče svoji družini.

Druga nesreča se je pripetila že takoj v nedeljo potem pod Sv. Volbenkom na Logu. Tu je prišel pod avtomobil čez 80 let stari užitkar Matvej Lavtar — Kašman. Mož je precej gluhi in ni slišal signalov. Neka žena ga je na avto opozorila, a mož se je umaknil napačno, da je prešel pred avtomobil, padel in si zlomil nogo. Avtomobil niti čezenj ni šel, ker je šofer vozilo hipno ustavil. Ponesrečenec je bil prenesen v hišo, kjer ga je zdravnik g. dr. Gregorčič takoj obvezal.

Tretja nezgoda je bila na sv. Stefana dan okrog 11. ure. Na ostrem ovinku v Podpečju pred Poljanami je prišlo do karambola med avtomobiloma g. dr. Gregorčiča, ki se je peljal od prej imenovanega ranjenca na Logu, in avtobusom g. Eržena, ki vozi ob nedeljah in praznikih k opoldanskim vlakom.

K sreči ni bilo nobenih človeških žrtev. Le g. dr. Gregorčič se je neznatno opraskal na glavi. Njegov avtomobil je pač občutil hude poškodbe, da ga je moral lastnik dati v popravilo. Avtobus, ki se mu ni nič zgodilo, je nadaljeval svojo pot proti Loki.

Četudi so naši šoferji in lastniki avtomobilov pri vožnji zmerni in previdni, vendar bi jim svetovali, da vozijo posebno na hudih ovinkih še z večjo previdnostjo.

Pismo iz Gorenje vasi

Gorenja vas v Poljanski dolini, decembra.

Prazniki so bili prav prijetni. Na Stefanovo smo imeli lepo zabavo v Sokolskem domu. Igrala se je igra «Lepa Vida». Vsi igralci so z vse hvale vrednim priznanjem podali svoje vloge. Po predstavi se je razvila prijetna zabava s plesom. Obisk je bil izredno velik. Menda Sokolski dom še nikdar ni imel toliko gostov. Zal le, da je okrog 11. ure odpovedala elektrika. Pomagati smo si morali s svečami. Ta tema, ki ni pokvarila mlademu svetu razpoloženja, ni trajala dve uri kakor zadnjič v Ljubljani, ampak le slabo uro, da se je popravil defekt v transformatorju. — Tudi na Savodnju, kjer obstoji sokolska četa, je bila ta dan prav prijetna prireditev, ki je privabila obilo obiskovalcev. — Sokol Gorenja vas-Poljane bo imel svoj letni občni zbor na sv. Treh kraljev praznik ob 14. v Sokolskem domu. Udeležba bratov Sokolov in sester Sokolic obvezna.

Obrtnik stare garde

Ljubno na Gorenjskem, decembra.

Ob božičnih praznikih je praznoval tukajšnji obrtnik pečarski mojster in posestnik g. Ivan Markovič svojo 60letnico. Jubilant je obrtnik starega kova, vzgojen v časih najhujših političnih bojev in je bil vedno zvest napredni jugoslovenski ideji.

Kakor vsi naši stari obrtniki je tudi naš Ivan Markovič prepotoval svoječasno razne nemške kraje Avstrije in si po izkušnjah v svetu uredil na domu svojih staršev pečarsko obrt. Njegovi izdelki uživajo po vsej Gorenjski zaradi dobre kakovosti najboljši sloves.

Jubilantu kličemo ob njegovi 60letnici vsi njegovi dobri prijatelji: Bodi nam ohranjen še mnoga leta čil in zdrav! Njegovemu podjetju pa želimo najboljšo uspevanje in naj njegovi izdelki še nadalje ogrevajo vsa mlada in stara srca v mrzlih zimskih časih. — A-č.

Mohorjev očka

Lukovica, decembra.

Malo pred prijaznimi Moravčami je čedna vas Krasce, ki se tujcu na prvi pogled prikupi, saj ima vse hiše zidane in z opeko krite in okrog in okrog obdane z sadnim drevjem. Tik ob cesti pa je daleč na okrog znana Frifrovova gostilna, kjer se vsakdo rad ustavi zaradi dobre postrežbe in nizkih cen. Kdor je bil enkrat v Frifrovovi gostilni, zlasti ob nedeljah, je med drugimi zgovornimi Moravčani videl krepkega, postavnega moža, daleč na okrog znanega Mohorjevega očeta, bližnjega gostilničarjevega soseda.

Mohorjev očka so vedeli vedno kaj povedati svojim pivcem. Ob volitvah, ko so bili ljudje najbolj razburjeni, so dostikrat rekli:

«Naj bo tako ali tako, to dobro glejte, da boste volili tistega, ki nas kmete pozna!»

Ta ali oni je ugovarjal, a očka so odgovarjali:

«Jaz sem kmet in kdor nas pozna, tistega poznam tudi jaz.»

Prav na božični dan smo pokopali našega sedemdesetletnega vrlega gospodarja. Počivaj v miru od zemskega truda, nepozabni Janez Grilj! Tvoji rojaki Te bodo ohranili v častnem spominu!

Šentviške novice

Številni smrtni primeri. — Mirni božični prazniki. — «Domovina» se širi.

Št. Vid pri Stični, ob koncu decembra.

Staro leto se poslavlja od nas. Pri nas smo bili večinoma zadovoljni z njim. Letina je bila prav povoljna; le sadja skoro ni bilo. Zdravje ljudstva je bilo vse leto dobro, a zadnje tedne so peli zvonovi, tako župni kakor pri podružnicah, svojo turobno smrtno pesem skoro neprenehoma. Mnogo še mladih krepkih mož je zakrila mati zemlja.

Tako je nedavno vzela pljučnica Antona Migulina, posestnika in delavca, po domače Štajerca v Dobu. Pokojnik je bil star 48 let. Prav tako je pljučnica pretrgala nit življenja mladeniču Ignaciju Kramarju, posestnikovega sinu iz Velikih Pec, ki je štel šele 29 let. V Malih Pechah je preminila 18letna pridna mladenka Pepca Zamanova, ki je bila že v precejšnji pomoči stari Zamanovi mami. Vzel ji je mlado življenje rak na želodec. Vse so bili skrbni starši voljni žrtvovati za ljubljeno hčerko, a vsa zdravniška veda je ni mogla rešiti. V Dolah pod Gradščem je umrl za pljučnico posestnik Jože Rus, po domače Vrbič, star 53 let. Zapustil je ženo in šest otrok. V ljubljanski bolnici je izdihnil svojo blago dušo naš vojni tovariš, ugledni posestnik Anton Pangerc z Grma, star 53 let. Njegovo truplo so pripeljali domov in smo ga pokopali v Št. Vidu. Zapustil je ženo in štiri hčerke. Vsem pokojnikom naj sveti večna luč! Zalujočim naše iskreno sožalje!

Božične praznike smo obhajali pretežno zadovoljno. Vreme je bilo božičnemu času primerno. Sveti večer je bil prav lep. Vas je bila bajno razsvetljena z elektriko. Gostilne so bile vse odprte, toda večinoma prazne, kar je znak pomanjkanja denarja. Cerkv je bila lepo okrašena in razsvetljena in do zadnjega kotička napolnjena. Običajni fantovski pretep pri polnočnici je v čast vsem fantom naše župnije letos izostal. Fantje, to je lepo, tako je prav!

Naši Sokoli se pridna vežbajo. Sedaj telovadi redno 22 članov telovadcev, vedno pa še prihajajo novi. «Domovina» prihaja na našo pošto že v lepem številu izvodov. Oglašajo pa se še vedno novi naročniki. Dobe se posamezniki, ki bi se radi naročili nanjo, pa se bojijo, češ: «Kaj bodo pa gospod rekli.» Tem kličemo: Ne bojte se «Domovine» in ne gospoda! Gospod Vam ne bodo ničesar rekli, ker ne more nihče ničesar zlega očitati «Domovini». Če bi pa kdo le izrekel kake grde očitke proti njej, pa prosimo, da to javite časopisu. Z našo ljubo «Domovino» smo prav zadovoljni in zato ostane naše geslo: «Domovina» za nas, a mi za «Domovino»!

Gre v dravski banovini glas:

Le «Domovina» je za nas!

Vam, gospod urednik, Vašim sodelavcem, kakor vsem bralcem in bralkam «Domovine» doma in v tujini kličemo: Veselo in srečno novo leto!

Novoletni pozdravi

Split. Slovenski fantje, vojaki pri 54. pehotnem polku, II. bataljonu, želimo vsem bralcem, posebno pa bralkam «Domovine», srečno novo leto: kaplarji: Ivan Borišek in Franc Prošt (Št. Jurij), Franc Mavrič in Ivan Lenarčič (Mokronog), Albin Glabeunik (Raka), Franc Plaznik in Rudi Props (Hrastnik); redovi: Martin Hrstelj (Zagorje), Vinko Maserko (Polšnik), Miroslav Glavač (Št. Jurij), Miha Ulaga (Laško), Alojz Prijatelj, Anton Berk, Franc Tratar in Franc Sladič (Št. Rupert), Anton Savšek (Polšnik), Anton Vene (Bučka), Joško Duh (Zagorje), Alojz Žabkar (Raka), Fran Barič (Zameško), Alojzij Pavlič, Maks Požem in Franc Kranjc (Sevnica), Miha Kranjc (Laško), Rudolf Kalčič (Šmarjeta), Damjan Tomažin (Mokronog) in Alojz Celestina (Št. Jurij).

Split. Srečno novo leto želimo svojcem, fantom in zlasti našim slovenskim dekletom: kaplarji: Adolf Pečovnik (Loče pri Konjicah), Anton Srebot (Gabernik pri Polskavi), Fran Šilič (Velika Nedelja) in Pavel Bezjak (Velika Nedelja); redovi: Martin Topolič (Pohorje), Anton Kapun (Pohorje), Ivan Brecl, Jakob Munda (Velika Nedelja), Anton Žerak (Maribor), Peter Flaisinger (Maribor), Ervin Pok (Ruše), Jožef Štichel (Zabljek), Matija Mandel (Ptuj), Franc Kokol (Maribor), Janez Kmitek (Makole), Jože Krmelj (Ljubljana).

Šibenik. Srečno novo leto vsem slovenskim fantom in dekletom želijo slovenski fantje mornarji, služeči v Šibeniku: Franc Colarič (Sveti Križ pri Kostanjevici), Marko Tomazin (Krani), Simon Medved (Maribor), Josip Krulc (Brežice), Franjo Cerar (Celje), Ivan Forčnik (Ljubljana) in Jakob Čadež (Trbovlje).

Mostar. Vsem bralcem in bralkam «Domovine», zlasti fantom in dekletom, želimo srečno novo leto piloti Slovenci v Mostarju: Ivan Voršič (Velika Nedelja), Karel Jug (Maribor), Bogomil Rotter (Sušak), Josip Vitanc (Braslovče), Valerijan Bertok (Celje), Franjo Meglič (Lom), Peter Jakofčič (Krasinec), Konrad Lešer (Sv. Ilj v Slovenskih goricah), Franjo Godec (Novo mesto), Alojz Lipicer (Kamnik) in Zvonimir Štehi (Trbovlje).

Slavonski Brod. Srečno in veselo novo leto želijo vsem bralcem in bralkam podoficirji, služeči pri železniški komandi v Slavonskem Brodu: Stanko Šibenik, Alojz Toni, Stanko Varšek, Kazimir Mrmolja, Vlado Trampuš, Pavle Lokovšek, Anton Hitejc, Danilo Florenin, Mirko Saje, Jože Flis, Alojz Repnik in Danilo Bezjak.

Caribrod. Podoficirji 1. bataljona 3. pehotnega polka v Caribrodu želijo srečno in veselo novo leto čitateljem in čitateljicam «Domovine», zlasti svojcem in našim slovenskim dekletom: podnarednik Jožko Slak (Medvedjek pri Stični na Dolenjskem), Franc Horvat (Slatina-Radenci), Jožko Božikov (Zagorje), Nikola Krpan (Babin potok), Ljubo Bjelajac (Brlog).

Rtanj. Srečno novo leto žele čitateljem «Domovine» rudarji v Rtanju: Andrej Lavrač, Mi-

hael Tomelj, Filip Kos, Ludovik Korošec, Karel Cencelj, Jože Korošec, Peter Drgan, Jože Borštar, Ivan Balant, Alojzij Kukec in Mirko Klančar.

Kumanovo. Želimo srečno novo leto vsem bralcem in bralkam «Domovine»: orožniški narednik Kranjc Franc; podnaredniki: Lončar Franc, Zapušek Anton in Štrukelj Franc; kaplarja Lesar Rudolf in Muršec Franc.

Prizren. Srečno novo leto želijo vsem sorodnikom, slovenskim fantom in dekletom: Maks Rabič (Mojstrana), Franc Režek (Vogljje), Nace Sebenik (Ljubljana) in Mirko Šubic (Ziri) — vsi čevljarji.

Suderwich (Nemčija). Srečno in veselo novo leto želijo vsem bralkam in bralcem «Domovine» naslednji člani Jugoslovenskega podpornega delavskega društva v Suderwichu: Reher Ivan, Hriberšek Anton (Liboje), Prošt Franc (Lehen), Pintar Franc (Grajaska vas), Mačuh Franc (Hošnica), Korošec Avgust (Loče), Stare Lovrenc (Leskovec), Obrez Miha (Sv. Stefan pri Šmarju), Kaša Martin (Košnica), Zupanc Anton (Trnovec pri Št. Juriju ob južni železnici), Petrin Anton (Sveta Jedert pri Celju) in Vidovič Jakob (Sedlašek pri Ptuj).

Mancieulles (Francija). Pri rudniku Saint Pierremontu nas je začasno okoli 30 Slovencev, od katerih jih je večina že več let zaposlena v tem rudniku, kajti tukajšnje razmere so bile doslej precej dobre. Zadnji čas se pa tudi tukaj čuti industrijska kriza, ker vsak teden na en delavnik delo počiva. Delavci se sicer ne odpuščajo, vendar se ne ve, kaj prinese prihodnost, ako kriza ne preneha. Ker sem bil od več strani naprošen, priskrbeti sprejemnice od tukajšnjega rudnika za prihod v Francijo, odgovarjam po tem potu, da ta rudnik začasno ne sprejema novih delavcev. To bodi v svarilo tudi drugim rojakom, ki se nameravajo izseliti v Francijo. Ako nimajo sprejemnic od kakega podjetja, da jim je zajamčeno ob njihovem prihodu delo, se izpostavijo nevarnosti, da bodo Bog ve kako dolgo taval v tujini brez dela. Ljubo doma, kdor ga ima! Božični prazniki so za nami. Slovenci izseljenci se sicer pogosto spominjamo naše lepe domovine, toda ob priliki večjih praznikov je spomin še močnejši. Želimo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, čitateljem in čitateljicam in uredništvu «Domovine» prav srečno in veselo novo leto. Na svidenje meseca avgusta prihodnjega leta, ko nameravamo v večjem številu posetiti našo domovino. — Jože Poharec.

Combelle (Francija). G. uredniku in vsem čitateljem in čitateljicam «Domovine» želimo srečno novo leto: Jože in Marija Zgajnar z družino (Velike Lašče), Matija Ivanc (Velike Lašče), Franc Obreza (Dolnje Jezero pri Cerknici), Pavel Krašovec (Bloke), Pavel Šivec, Franc Mikuš, Franc Grmek in Jože Šušteršič (Rakitna pri Borovnici).

Audincourt (Francija). Tukaj nas je peščica Slovencev zaposlena v avtomobilski tovarni in nam ne gre preslabo, a tudi ne predobro. Delo ni težko, a plača je srednja. V zabavo nam je «Domovina», ki jo vsak teden redno dobivamo. Pozdravljamo vse naše znance in znanke in jim želimo srečno novo leto: Jakob Noč (Moste pri Žirovnici), Franc Sterle (Vrbljenje pri Igu), Franc Horvat (Stanetinci), Andrej Friškovec (Drenov grič), Jože Pristovec (Podpeč), Martin Zupančič (Ig), Jože Mrzlikar, Jernej Jesenovec, Matevž in Roza Krmel (Vrženec), Jakob Kožuh (Teharje), Franc Kocjan (Trebelno), Anton Lavrič (Straže), Avgust Kenčič (Rajhenburg), Anton Čeh (Lukovnik), Franc Lunder (Moste pri Ljubljani).

Arches (Francija). Prosimo za malo prostora v naši preljubi «Domovini», ki jo vsak teden komaj pričakujemo. Nam gre sedaj na zimo slabše kakor poleti, ker so kratki dnevi in le malo ur delamo. Zaslužek v Franciji je sedaj slab, a živež je drag, tako da moremo le redki kaj prihraniti. Tukaj nas je precej Slovencev iz Prekmurja in še nekaj Hrvatov iz okolice Bjelovara. V dveh opekarnah nas dela 40 rojakov in dosedaj še ne poznamo brezposelnosti. Srečno

novo leto želimo čitateljem in čitateljicam, a tebi, ljuba «Domovina», mnogo naročnikov. — Janez Novak.

Faremoutiers (Francija). Prosimo za malo prostora, ker se že dolgo nismo oglasili. Ob božičnih praznikih je kaj žalostno v tujini, pa, žal, smo jih morali obhajati daleč od rodne grude. Srečno novo leto želiva vsem bralcem in bralkam «Domovine» kakor tudi staršem: Zdravko in Franjo Lipovac (Prezid).

Eysden (Belgija). Ker se še nisem oglasil v «Domovini», odkar živim v Belgiji, prosim uredništvo za malo prostora. Zimski čas je tu in zopet bo več časa za branje. Dragi prijatelji, v «Domovini» izhajajo lepi romani in druge zanimivosti, ki nam bodo krajšali dolge noči. Ko možje pletete koše in žene predete, naj vzame eden «Domovino» v roke in naj vsem skupaj glasno prečita roman in drugo. Vsem domačim in znancem, posebno Brezovljanom, želi srečno novo leto družina Ivana Drugoviča (Spodnje Brezovo pri Sevnici).

Noranda (Kanada). Kakor povsod, je tudi v naši naselbini prav slabo, kar se dela tiče. Nad 200 delavcev je tukaj, ki čakajo dan na dan, kdaj jih pokliče delodajalec. Rojaki v starem kraju, nikar ne hrenite po tujini, ker ni vse zlato, kar se sveti. Res je, da eni prislužijo lepe vsote, a taki srečniki so zelo redki. Mnogo jih je, ki so se tukaj v Kanadi zadolžili za lepe tisočake. Kdaj naj taki siromaki zlezejo iz dolgov? Od doma so jih pgnali dolgovi, a tukaj so si naprtili zopet dolgove. — Zimo imamo še precej ugodno in ne hladno. Želimo vsem bralcem in bralkam «Domovine» srečno in zadovoljno novo leto, tebi, uredništvo, pa mnogo novih naročnikov: Lovro Bregar (Krka), Ivan Snoj (Ljubljana), Ivan Boc (Grosuplje), Martin Videtič (Suhor), Franc Zabukovec (Dobro polje), Tončka Šopsičeva (Semič).

Sudbury (Kanada). Nam se godi tukaj menda prav tako kakor onim, ki so brezposelni v Evropi. Sedaj se bliža predpustni čas, pa želimo fantom in dekletom mnogo sreče. Ker smo v lovskem času, se moramo oglasiti seveda tudi našim izvrstnim lovcom iz Velike Loke. Pisec teh vrst je bil lansko leto v stari domovini in je tudi užival tisti prijeten lovski čas. Kakor vsako leto, je bila tudi lani lovska veselica na pustno nedeljo, pa so seveda prav imenitno lagali po starem lovskem običaju. Naj torej svojim rojakom lovcom tudi jaz zakrožim tako lovsko zgodbo, ki se mi je pred kratkim pripetila tukaj v Kanadi. Jaz in moj tovariš sva šla na lov na krvoločne zveri. Ker pa je tukaj v snegu samo figovo drevje, sem ga ogledoval kakor Vrban ajdovo moko. Naenkrat me nekdo potrese odzadaj za suknjo. Mislil, da je moj tovariš, se okrenem, a vidim pred seboj črnega kosmatinca medveda, ki se požene proti meni z odprtim gobcem. Začela se je huda borba. Zver je pogoltnila mojo roko tako, da je prišla ta na zadnjem koncu telesa ven. Takoj pa sem s to roko zgrabil za rek in ga obrnil kakor čevljar stare škornje. Ob tej priliki sem pomislil na velikološko lovsko veselico in se priporočam onemu, ki se bo letos najimenitneje zlagal, naj se spomni tudi mene. Naposled želim vso srečo v novem letu vsem bralkam in bralcem «Domovine», posebno pa velikološkim lovcom, a tebi, «Domovina», prav mnogo novih naročnikov v prihodnjem letu. — Alojzij Strana r.

Pittsburgh (Zedinjene države). Cenjeno uredništvo! Čeprav ne morem bogve kakih novosti poročati, se po kratkem presledku zopet oglašam. Kakor sem že zadnjič poročal, imamo dosti prostega časa na razpolago, a ven ne moremo mnogo zaradi slabega vremena. Pa se vsedem k topli peči in se urim na pisalni stroj. Miklavž je šel s svojim košem večinoma mimo nas in je le škrtu pustil za strah in pokoro ubogemu delavstvu. Ta-le škrt v osebi delodajalcev preganja ubogega delavca v tovarni od jutra do večera. Pri delu, kjer je bilo pred leti po deset in več delavcev zaposlenih, mora sedaj s pomočjo mehaničnih naprav nadomeščati navedene samo en mož. Če ne more narediti predpisanega dela, je

ozmerjan. Dela pa se navadno le nekaj dni v tednu, a ostale dni moramo praznovati. — Vreme smo imeli vse do konca novembra še precej povoljno. Le zadnji teden je toplomer kazal pet stopinj nad ničlo. V prvem tednu decembra je postalo zopet topleje, a zato nam je nagajal dež. — Našo «Domovino» berejo vsi rojaki v Zedinjenih državah z zanimanjem. Z novim letom bo dobila lepo število naročnikov iz Pittsburgha in okolice; največ jih je pridobil moj prijatelj, g. Flore. — Na zahvalni dan, 27. novembra, se je oglasila tukaj gospa štoklja in pustila krepkega fantka pri družini Floretovi. Mati in otrok sta zdrava, oče pa vesel, da je dobil prestolonaslednika. Naj še pripomnim, da je prišla gospa Floretova pred letom iz stare domovine k svojemu možu. Je izborna kuharica in pazno prebere v vsaki številki «Domovine» «Ženski vestnik». To pa tudi njene sosede rade poslušajo, kar jim pri gosposdinjstvu prav pride. Srečno novo leto vsem prijateljem in bralcem «Domovine» želi Nikolaj Skube.

La Salle (Zedinjene države). Blagovolite odstopiti nekoliko prostora za moj dopis v častivrednem listu «Domovini». Kakor po vsej Ameriki, tako so tudi pri nas v La Sallu zelo slabe delovne razmere. Kdor izgubi delo, mu ne koristi iskati drugega, ker ga ne dobi, ako bi ga tudi hotel plačati. Najbolje je, čakati doma, dokler ga zopet pokličejo na njegovo staro delo. Vprašanje pa je, ali ga sploh še kdaj pokličejo. Tu so med drugimi malimi tudi štiri velike tovarne. V tovarni za izdelovanje ur je normalno zaposlenih veliko število delavk. Ali v tem letu je padel obrat na ničlo. Prav ista pohvala gre dvema tovarnama za izdelovanje cinka. Najslabše pa je menda v tovarni cementa, v kateri sem med mnogimi Slovenci zaposlen tudi podpisani. V poletnem času so nas odslovili za šest tednov, nekatere tudi za dva meseca. Nato je podjetje zopet pričelo komaj polovični obrat. S prvim decembrom je pa za nedoločen čas popolnoma prestalo z obratom. Da nam ni preveč dolgčas, nam naši izvrstni igralci prirejajo igre s prosto zabavo v Slovenskem narodnem domu, ki ga imamo prav lepega in na katerega smo lahko ponosni. Srečno novo leto vsem čitateljem «Domovine» želi Ivan Furar.

Novo leto smo prinesli...

Fantje na Hribu so nekega leta ustanovili Izobraževalno in bralno društvo. Zbrali so se v gostilni pri Cirilu, da se dogovorijo, komu naj se pokloni častno mesto predsednika novepečenega društva. Nastala je huda debata. Fantje so pokončali nemalo alkohola, preden se jim je razsvetlila pamet. Danilo se je že, ko je bila seja slednjič srečno zaključena in so fantje odjadrili vsak v svojo stran.

Društvo je bilo potrjeno, imelo je že svojega predsednika, tajnika, blagajnika in knjižničarja. Edino knjig še ni imelo. Bralno društvo brez knjig je toliko kakor vojak brez puške ali krojač brez šivanke. Te resnice se je predsednik društva zavedal, pa je zbral svoje podložne člane in so jo mahnil po vasi prosjačič knjig. Knjig so sicer nanegli, a tako raztrganih in zamazanih, da se je predsednik, Dolginov Ivan, grenko razjokal nad njimi. Resnici na ljubo pa je treba priznati, da je bila knjižnica prav pestra: nekdo je poklonil društvu štiri stare katekizme, drugi kuhinjsko knjigo, tretji šolsko berilo, četrti razcefrano pratio, peti in šesti sta dala sanjsko knjigo in nabožno pesmarico. Povesti ali romanov v novi knjižnici nisi mogel najti, čeprav bero ljudje najraje zaljubljene romane. Prihajala so dekleta, da bi dobila zanimivo štivo v novi knjižnici, a odhajala so prazna in razočarana.

«Sakra, to je škandal!» se je togotil predsednik. «Knjig bo treba nakupiti!»

Zopet so se zbrali fantje s Hriba v Cirilovi gostilni. Pričelo se je reševati velevažno vprašanje, kje in kako bi si društvo priskrbelo denarja za nakup lepih povesti in zaljubljenih romanov. Mnenja so se križala kakor sable v turških

vojnah. Eden je svetoval tako, drugi drugače. Poklicali so na pomoč nekaj štefanov vina in zapeli lepo ubrano: »Mi Dolenjci vina ne prodamo, ker ga sami dobro piti znamo...«

Ko so bile steklenice prazne, se je posvetovanje nadaljevalo. V hipu je društvenega tajnika obšla svetla luč modrosti. Skočil je na noge in izpregovoril:

«Novo leto se bliža. Predlagam, da bi člani našega društva šli koledovat. Dobiček ne bo majhen. Lahko bomo napolnili našo prazno knjižnico z najlepšimi romani.»

Z nemalim navdušenjem je bil sprejet predlog modrega društvenega tajnika.

«Sijajna misel, sakra!» se je vzradostil vrli predsednik. «Da, koledovat bomo šli. Dobri pevci smo in ljudje nam bodo dajali po deset — dvajset dinarjev, zlasti ako damo razglasiti, da bomo dobljeni denar porabili za nabavo knjižnice. Tisoč dinarjev nam je gotovih. Nekaj od tisočaka pojde za knjige, drugo pa bomo zapili.»

*

Tekli so zimski dnevi, staro leto je jemalo slovo. Nastopil je Silvestrov večer. Svetla mesečna noč je bila. Sredi vasi se je vršila zadnja seja. Zbrali so se fantje koledniki, vsi člani izobraževalnega in bralnega društva s predsednikom, tajnikom, blagajnikom in knjižničarjem vred. Razpravljali so o tem, katero pesem bi bolje zapeli, ali »Sveti Jožef in Marija« ali »Novo leto smo prinesli«.

Ugotovili so, da je zadnja pesem primernejša. Ko je bila zadeva rešena, je prišlo na vrsto drugo vprašanje, kje naj pričnejo koledovati. Po daljšem uganjanju so koledniki sklenili, da bodo domačinom zapeli šele potem, ko obidejo okoliške vasi.

«V katero vas jo mahnemo najprej?» je vprašal Žagarjev Polde.

«V Strmine!» je odločil vrli predsednik.

Nemudoma so se naši koledniki odpravili na pot. Bilo je že blizu polnoči, ko so fantje primahali v Strmine. Ustavili so se pri beli hišici Kozmijanove Micike. A zdaj, ko je bilo treba zapeti, se je junaških kolednikov mahoma polastila zmeda. Celo uro so menicali in pokašljevali pod oknom, preden so začeli. Žagarjev Polde, Mahajčev Jožek in Srebotnikov Francelj so peli naprej. Nace, Lojze in Janez so je rezali »čez«. Smolarjev Tone je basiral in drugi so mu pomagali. Pesem je grmela, se zapletala in pojemala. Tenor je bobnel, bas je pa bil tako tenak in šibak, da se je komaj čul. Eni so peli previsoko, drugi so »vižali« prenizko, da so zmešali še tiste, ki so peli pravilno.

Tedaj se je odprlo okno in prikazala se je glava Kozmijanove Micike. Koledniki so utihnili. Blagajnik ji je želel srečo in pomolil roko.

«Veste kaj, fantje,» se je oglasila Micika, »tako grdo ste se drli kakor stari mački. Mislim sem vam dati kovača, a vaše petje ni vredno niti dinarja. Pa vam dam tri dinarje, če takoj prenehate. Dimnike pojdite ometat, ne pa koledovat!«

Okno se je zaprlo, kakor poparjeni kužki so jo pobrisali koledniki iz vasi. Kako so vrli društveni člani nadalje koledovali in koliko so dobili za svoje petje, zgodovina ni zabeležila.

Muljavski.

O uragu in poticah

Peter, tisti krevljasti, ki je za druge snubil, po sejnih mešetarih in mrličem svetil, on mi je pravil to zgodbo in naj bo tudi on odgovoren zanj.

Jerčka, ki je bila kesneje njegova zvesta žena, je živila tedaj še kot mlado dekle pri svojih roditeljih. Njih hiša je stala na samem, sredi pobočja nad kotličasto dolino, ki jo je okrog in okrog obkrožal gozd. Seveda je Petra večkrat zaneslo tja in je rad potrkal na Jerčkino okno, kesneje pa,

ko so se stari prepričali, da mu je Jerčka res pri srcu, je tudi očitno prihajal v hišo.

Izvoljenka mu je bila na moč všeč, samo to ga je motilo, ker je bila malo preveč bojazljiva. Peter je rad mnogo govoril. Pripovedovati je znal zanimivo in je vpletal v pripovedovanje tako strahotne zgodbe, da je uboga Jerčka vsa trepetala. Vedel je povedati, kako se je s samim rogategem pretepal, kako je devet modrasov hkratu zagovoril, kako je srečal tega ali onega, ki je hodil z onega sveta delat semkaj pokoro, in še mnogo, premnogo takih grozot. Kadar sta bila z Jerčko sama in je takšne belil, se je dekle kakor plaha ptička stiskalo k njemu, kadar pa je bila večja družina, se je Jerčka včasih celo opogumila in rekla klobaslastemu fantu, da mu ne verjame.

«Le čakaj,» jo je trdo prijel Peter, »če nočeš zdaj verjeti, boš pa takrat, ko ti samega živega vraga privedem v hišo!«

«Seveda,» se je prekrizala Jerčka, »ti bi menda bežal pred njim, še bolj kakor jaz, če bi ga kje srečal!«

«Je že dobro,» se je odrezal Peter, »boš že potem povedala.«

Jerčka na to že ni več mislila, ko je pripravljala potice za božič. Vsa hiša je bila polna vonjav in Jerčka je hodila od modla do modla in pregledovala, kako kaj izhajajo potičke. Potem je odšla v kuhinjo ter preskušala toploto v peči, da je ne bi bilo preveč in ne premalo, ko se ji zazdi, da gre nekdo proti hiši. Misli je, da prihajata oče in mati, ki sta bila odšla v cerkev. No, štorčkanje je bilo končno le tako čudno, da je Jerčka radovedno pomolila glavo iz temačne, črne kuhinje, ali joj: pred njo je stal sam živ zlodej in za njim se je široka rezal Peter. Jerčka je kriknila in odskočila, zlodej je bušil mimo nje, poskočil sem in tja po kuhinji ter se nazadnje zakadil naravnost v peč in jo podrl. Jerčka je omedlevala na kuhinjskem pragu, Peter se je v veži tolkel po stegnih, zlodej je pa plesal v sobi po poticah in se je na moč grdo drl, kajti krušna peč mu je bila prevroča. Ko se je namreč Peter spet ojunail in vpričo otrple Jerčke pograbil peklenčka, je bil črni rogatega ves osmojen in celo njegova brada je bila močno prikrajšana. Dekle, ki je videlo to grozo, je pri vseh nebeških močeh rotilo Petra, naj odide s svojim tovarišem. Ona da za ves svet noče fanta, ki bi bil s peklom zvezan.

Ubogi Peter je bil zdaj v škripcih. Dasi nerad, se je moral odpovedati vragu in raztolmačiti Jerčki, da rogatega ni priburil iz pekla, ampak iz kozjega hleva.

Seveda je bilo potlej dosti smeha, a potic tisti božič pri Jerčki ni bilo.

Janez Javornik.

**Vsi prijatelji in vse prijateljice,
na delo za širjenje „Domovine“!**

SOKOLSTVO

Ustanovitev Sokola pri Sv. Jederti nad Laškim. V nedeljo 4. januarja bo ustanovna skupščina Sokola s pričetkom ob 15. v šoli pri Sveti Jederti. Po skupščini bo zapel pevski odsek Sokola narodne pesmi. Vabljeni vsi člani in prijatelji Sokolstva, da se skupščine polnoštevilno udeležijo.

Rešitev uganke v božični številki

Pravilna rešitev je, da je imel siromak, ko je stopil v prvo cerkev, v žepu 1 dinar in 75 par. Prav so rešili uganko: Jurij Maček (Sv. Križ pri Kungoti), Franc Vidmar (učenec IV. razreda osnovne šole v Ljubnem na Gorenjskem), Franc

Vodovnik (Nazarje), Jožek Šnajdar (posestnikov sin v Šalovcih), Pepca Budjova (Gornja Radgona), Bogomir Hribovšek (Trbovlje I), Anica Hafnerjeva (učenka na Savi pri Jesenicah), Milica Ottowitzeva (Radovljica), Matija Novak (Martinoševci pri Macincu v Medmurju), Vinko Kovačec (Cvetkovci pri Sv. Lenartu), Franc Hrastnik (Maribor), Milan Šefman (Kranjska gora), Ivan Svet (Rakek), Franjo Krajnc (Babno pri Celju), Stanislav Pocajt (učenec V. razreda osnovne šole na Polzeli z Ločice), Ignac Pivec (Vrata), Jožef Kocbek (Radoslavci pri Mali Nedelji), Kristina Sapotnikova (Retje-Trbovlje I), Francka Schönliebova (Retje-Trbovlje I), Ivan Robnik (Lobnica pri Rušah), Ivan Restar (Hrastnik), Franc Tomažič (Maribor), Ivan Nahtigal (Gornje Jarše), Veronika Krošova (Arново selo pri Artičah), Alojzij Debevec (Hoensbrock v Holandiji), Vilko Dibelčar (Maribor), Ladka Levčeva (učenka V. razreda osnovne šole, Trbovlje I), Karel Pungartnik (Šoštanj), Matilda Petričeva (Ravniki pri Hotedršici), Nežika in Tone Cunk (Lokve), Mimica Ovčakova (Sv. Vid pri Vuzenici), Mirko Mužina (Novo mesto), Anton Lipnik (Runeč pri Ivanjkovcih), Lizika Kinasova (Runeč pri Ivanjkovcih), Ivan Štraus (Lajteršberg pri Mariboru), Albin Bajde (rudnik Rtanj pri Boljencu), Ludovik Bascolo (Novo mesto), Franc Komidar (Lož), Štefan Sečko (učenec III. razreda v Kupšincih), Borejci pri Rankovcih, Karel Bertalančič (učenec, Borejci pri Rankovcih), Manica Rajtmajerjeva (Orehova vas pri Slivnici), Andrej Zupančič (Sklendrovec pri Zagorju ob Savi), Franjo Žagar (Zbitke pri Prezidu), Gelica Koležnikova (Prevalje), Ivan Nezman (Jablance pri Sv. Barbari pri Mariboru), Ivan Suštar (Ljubljana), Jože Medved (Prapretno pri Radečah), Daniela Pfeiferjeva (hči postajevojdje, Kostivnica-Podplat), Mha Holcman (Sv. Duh pri Selnici), Jožef Ozmec (železničar, Frankovci pri Ormožu), Frida Ceglarjeva (Retje — Trbovlje I), Justa Klančnikova (Slatina pri Šmartnem ob Paki), Alojz Rajter (Kapla vas pri Sv. Pavlu pri Preboldu), Toni Klemenčič (Selca).

NAŠI NA TUJEM

Smrt dobrega rojaka v tujini

Recklinghausen, decembra.

V rudarski bolnici v Recklinghausnu je dne 14. decembra po dolgi mučni bolezni preminil v starosti 57 let naš dragi rojak g. Ivan Levar, doma iz Celja. Umril je za jetiko. V Nemčiji je bil 27 let. Zapušča sina in hčerko, ki pa sta oba preskrbljena. Pred dobrimi sedmimi leti se mu je žena smrtno ponesrečila. Padla je raz okno četrtega nadstropja in bila na mestu mrtva.

Pokojnika smo pokopali dne 18. decembra. Na njegovi zadnji poti ga je spremljalo veliko število rojakov, znancev in prijateljev. Bodi mu lahka tuja zemlja, preostalim pa naše iskreno sožalje!

Naj še pripomnimo, da je pokojniku ves čas njegove bolezni stregla in zanj skrbela gospa Drevova iz Erkenschwica. Gospa je storila vse, kar bi mu morda moglo vrniti zdravje ali vsaj olajšati bolečine. Po cele dni in dostikrat do pozne ure ponoči je čula ob njegovi postelji in ko je izdihnil svojo blago slovensko dušo, mu je zatislila njegove oči. Mi vsi, ki žalujemo za pokojnikom, izrekamo gospe Drevovi na tem mestu svojo najprisrčnejšo zahvalo!

Razmere med rojaki v Gladbecku. Naj se zopet nekoliko oglasimo. Po vsej Nemčiji in tako tudi v Gladbecku je velika gospodarska kriza. Tovarne splošno odpuščajo delavce. V Gladbecku je sedaj okrog 100 naših rojakov brez posla. Tudi naši rojaki dobivajo podpore za brezposelne. Te podpore pa se izplačujejo samo šest mesecev.

Mnogo je naših rojakov v Gladbecku in v drugih krajih v Nemčiji, ki so več kakor šest mesecev brez dela. Ti ne dobivajo nobene podpore več. Ko bodo pa gospodarske težkoče začele pojemat, bodo najprej zaposlili nemške državljane, tako da nam tujcem ne kaže nič drugega, kakor iti zopet za kruhom po svetu. Prosimo svoje rojake v domovini in v Franciji, da nam pomagajo dobiti novo delo, ako je kaj možnosti. Nemški listi v Gladbecku pišejo, kako zatirajo nemško manjšino v Jugoslaviji, toda vse to so same izmišljotine, ki bogve odkod priromajo v tukajšnje liste. — Srečno novo leto vsem bralcem in bralkam!

Velika jugoslovenska prireditev v Buenos Airesu. Na pobudo urednika «Slovenskega tednika» se je nedavno v Buenos Airesu vršil velik sestanek tamkajšnjih rojakov, katerega se je udeležilo približno 1200 naših ljudi. Na prireditvi so prišli tudi naš poslanik dr. Stražnički, znani rodoljub Mišanović in češkoslovaški poslanik dr. Machaty. Urednik Čebokli je v španskem jeziku pozdravil argentinske goste in jim povedal, kdo smo Slovenci in kaj je namen naših organizacij in «Slovenskega tednika». Na koncu govora je povabil navzoče, naj ž njim zakličejo: «Živela Argentina, živela Jugoslavija!» Po govoru je nastopil dramski odsek s Kristanovo šaloigro «Kdo je znorel», potem pa je strumno prikorakala na oder sokolska vrsta pod vodstvom načelnika Petra Capudra, ki je za svoja izvajanja žela zaslužen priznanje.

Pismo iz Francije. Iz Montceau les Mines nam pišejo: V številu 40. «Domovine» je bil objavljen dopis našega rojaka iz Vittelshaima, ki opisuje življenjske in delovne razmere Francije. Tako lepo pač ni več v Franciji. Res je, da tukaj nekoliko bolje izhajamo kakor mogoče doma, toda zato tudi več trpimo. Zasluži se različno. Kar nas je v rudnikih, zasluži mo izučeni po 35 do 60, neizučeni pa po 30 do 35 frankov za 8 ur hudega dela pod zemljo. Sezonski neizučeni delavci imajo večinoma plačo od ure po 350 franka; delajo po 10 ur na dan. So tudi izjeme, kar pa ni odločilno za presojanje položaja. Res je tudi, da je obleka tu cenejša nego v starem kraju. Res se lahko za 600 frankov oblečeš, toda dolgo je treba varčevati in stiskati, da zbereš ta denar. Cene vinu v Franciji niso več tako nizke. Vino je tukaj na drobno: najslabše po 2'60, navadno namizno vino pa po 3'80 do 4 franka za liter.

Novice iz Zedinjenih držav. V Johnstownu se je pri delu nevarno ponesrečil rojak Janez Jančar. Zaposlen je bil v neki tovarni jekla in mu je težka plošča jekla zdrobila obe nogi. Ponesrečenec je bil marljiv delavec, delaven tudi na društvenem polju in med rojaki splošno priljubljen. — Rojak Jože Erjavac iz White Valeja je bil 18 let po nedolžnem zaprt, češ, da je 1. 1911. ubil svojega rojaka Petka. Vedno je trdil, da je nedolžen, a šele sedaj se je izkazala njegova nedolžnost. — V Clevelandu je po dolgotrajni bolezni umrl Josip Čampa, star 49 let, po rodu iz Sodražice. V Ameriki je bival 29 let in zapuščal ženo in pet otrok. — Prav tam je preminila Frančiška Jereletova, rojena Levčeva, po rodu iz Ihana pri Domžalah. — V Evelethu je umrl v tamkajšnji umobolnici Jožef Lap, ki je bil velik siromak. Pred leti je tako ozebel, da so mu morali odrezati obe nogi. To ga je tako potrl, da se mu je omračil um. Doma je bil v Komendi pri Kamniku. — V Comegreju pa je preminil znani slovenski duhovnik Alojzij Kastigar. Doma je bil v Dolanica na Dolenjskem.

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Telečji možgani v omaki. Telečje možgane namoči v mrzli vodi za dve uri, potem jih odcedi, polij z gorko vodo in odstrani z ostrim nožem kožico, ki jih pokriva. Nato jih spet odcedi in pripravi tako-le: Možgane deni v kozico, nanje vlij en kozarec vina in toliko vode, da so dobro pokriti. Osoli, popopraj, prideni eno drobno čebulo, en lavorjev list, malo limonove lupinice in še par zrn popra. Ko zavre, poberi pene in počasi kuhaj 20 minut. Med tem pripravi v drugi kozici to-le omako: Zmečkaj za oreh sirovega masla z eno žlico moke, prilij kozarec kropa od možganov, kuhaj to pet minut, potem pa prideni še eno žlico kaper. V skodelici zmešaj en rumenjaki z eno žlico limonovega soka in ga primešaj omaki. Položi odcejene kuhane možgane na toplo skledo in jih polij z omako in daj hitro na mizo. Zraven lahko daš ocvrte krušne rezine.

Čajno pecivo. Na desko deni pol kile moke in naredi v sredo jamico. Vanjo stresi 37 dek sladkorja, dve celi jajci, 25 dek sirovega masla in noževno konico cimta. Zmesi to v testo. Ko je umešeno in precej trdo, ga pokrij. Tako naj počiva 10 minut. Nato ga razvaljaj za pol centimetra na debelo. Izreži z modli razne oblike, položi jih na namazano in z moko posuto pekačo in prebodi parkrat z iglo ali vilicami, pomaži še z mrzlim mlekom in speci v zmerno vroči pečici (10 do 15 minut). Ohlajene spravi v zaprti posodi.

Praktični nasveti

Bakrena posoda. Še mnogo se uporablja bakrena posoda v gospodinjstvu. Toda vsaka gospodinja se straši snaziti jo. Če hočemo doseči lep blesk bakrene posode, jo moramo tako snaziti, da se trud izplača. Posodo, katero uporabljamo za kuhanje, osnažimo po navadi z belim peskom, ki pa mora biti kot moka drobno zmlet, da ne zapušča sledov in prask. Ko smo tako posodo osnažili ostankov jedil, vzamemo kislega mleka in z roko drgnemo in umivamo posodo; in ko smo potem posodo dobro izprali s svežo vodo in jo dobro zbrisali s suho krpo, vzamemo pepel od premoga, iz časopisnega papirja naredimo kepo, jo pomočimo v pepel in dobro zdrgnemo posodo. Tako dobi posoda lep blesk, ki ga ohrani tudi štiri tedne. Za roke se nam pa ni treba bati, ko snazimo bakreno posodo, zakaj od kislega mleka dobimo le mehke roke.

ZANIMIVOSTI

× Slaven francoski vojskovodja maršal Joffre (izgovori Zofr) že dlje časa boleha. Nedavno sta mu ohromeli obe nogi in se je moral mož, ki je star okrog 78 let, te dni dati operirati. Odrezali so mu levo nogo. Joffreovo stanje je brezupno. Kakor je znano iz zadnje svetovne vojne, je bil vojskovodja Joseph Joffre zmagovalec nad Nemci ob Marni.

× Plaz zasul več hiš mesta Alžira. V afriškem mestu Alžiru se je pripetila podobna katastrofa, kakor nedavno v Lyonu. Z nekega griča se je odtrgal zemski plaz, ki je zasul več hiš in ljudi. Vzrok katastrofe je deloma močno deževje,

deloma pa tudi neprevidnost domačinov, ki so izkopali pod gričem globoke jame, da bi dobili gradbeni material za svoje domove. Reševalci skušajo preprečiti nadaljnje premikanje hriba. Vrt vile Suvini, ki je na omenjenem griču in v kateri je stanovanje nemškega konzula, je deloma izginil v veliki prepad.

× Silen potres v Argentini. Na sveti večer je zadel severni del Argentine silen potres, ki je poleg drugih naselbin popolnoma uničil mesto La Poma. Veliko število ljudi je bilo ubitih. Pri potresu so nastale v zemlji tako široke razpoke, da so ponekod v njih izginile cele hiše. Bedo prebivalstva, prizadetega na potresnem ozemlju, je povečalo še šest nadaljnjih potresnih sunkov kakor tudi silno deževje. Središče potresa je bilo mesto La Poma. Izpod razvalin so prvi dni potegnili približno 100 mrtvih, vendar še niso to vse žrtve. Iz zemskih razpoklin, ki jih je povročil potres, prihaja vroča voda.

× Nov izum proti ameriškim pijancem. Ameriški pijanci so si spričo alkoholne zabrane do zdaj pomagali s tem, da so v sili pili industrijskim svrham namenjeni špirit (to je pretežno tak alkohol, ki ga vsebuje naša šmarnica). Seveda niso mogli iz tekočine, ki je že tako in tako strupena, tudi popolnoma odstraniti strupenih kemičnih dodatkov in so ponovno plačali svojo žejo z izgubo vida ali življenja. Zdaj so oblastva kupila nov izum, novo tekočino, ki se izdeluje iz nafte in ne more biti na noben kemični način izločena iz špirta, ki dobi na ta način zoprn okus po petroleju in je torej popolnoma neprimeren kot pijača.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Neroda.

Pri Mohovtovih se pripravlja domača krava na vesel dogodek. Toda ure minevajo in še vedno se krava samo ozira nazaj na prostor, kjer stoji gospodar Mohovt in čaka na nov prirastek v hlevu.

Tedaj stopi v hlev sosed Hlačnik. «Kaj pa stojiš za kravo?» se začudi Mohovtu.

«Čakam, kdaj bo žival povrgla. Tri ure že stojim tu, pa ni nič. Krava se samo neprestano ozira nazaj.»

«Neroda», se razjezi Hlačnik. «Ti samo motiš žival. Pojdi proč! Dokler vidi tebe za seboj, si domišljuje, da je že povrgla...»

On bi moral vedeti.

Sodnik: «Torej, Kavs, ali ste krivi ali ne?»

Obtoženec: «To morate pač sami vedeti, zakaj ste pa potem tukaj!»

Dela mu veselje.

Miha: «Pepe, zakaj tepeš psa?»

Pepe: «Da bo bolj vesel, ko ga izpustim...»

POPOLNA SEZIJSKA PRODAJA MANUFAKTURNEGA BLAGA — ZA 20 do 30 Odstotkov znižane cene

ŽENSKO BLAGO:

za plašče, volneno . . .	od 69 Din	navzgor
za obleke, volneno . . .	od 60 " "	
baržuni, modni	od 35 " "	
flaneli — barhenti . . .	od 12 " "	
blago za rjuhe	od 24 " "	
šifoni — bele tkanine	od 10 " "	

MOŠKO BLAGO:

modni ševiot	od 60 Din	" "
črni, plavi kamgarn . . .	od 118 " "	
modni čisti kamgarn	od 139 " "	

ZA ZIMSKE SUKNJE:

modno, double in črno	od 95 Din	" "
-----------------------	-----------	-----

Gospodinj in gospodarji, izkoristite priliko — oglejte si veliko izbiro!

Prodaja se vrši samo:

pri tvrdki NOVAK, Ljubljana, Kongresni trg št. 15

→ Nasproti nunske cerkve ←

Neprijetna vloga.

Mamica: «Salamenski Jankec, tvoje nove hlače imajo že polno lukenj.»

Jankec: «Ah, mamica, igrali smo se trgovino in jaz sem moral predstavljati bohinski sir...»

Najkrepkejši dokaz.

Zena: «Možek, na vsak način mi boš moral kupiti novo obleko. Ljudje, ki nas obiščejo in me vidijo v teh capah, morajo gotovo misliti, da sem kuharica.»

Mož: «To misel ljudem lahko vzameš s cenejšim sredstvom: s tem namreč, da jih povabiš na kosilo, ki ga sama skuhaš...»

Razglas.

Občinski brič Kilovec razglašuje:

«Župan poziva ono žensko, ki pozna ono žensko, ki je videla ono žensko, katera je onega dne oklofotala onega gospoda in ga poškodovala na onem mestu, ki je onega gospoda najboljčljivejši del onega telesa, naj se onega dne oglasi na onem mestu, da bo pričala zoper ono žensko, ki je onega dne onega gospoda poškodovala na onem delu telesa...»

Predolgo časa traja.

Zvezdoslovec: «Svit te zvezde, ki vam jo bom pokazal, potrebuje štiri leta, da prispe do nas.»

Posetnik: «Za božjo voljo, tako dolgo pa ne bom čakal...»

Potepin.

«Prosim za dinar, gospod! Bil sem deset let v ujetništvu.»

«Deset let vendar ni trajala vojna.»

«Seveda ne, toda jaz nisem bil vojni ujetnik.»

Listnica uredništva

Gornji Logatec. Zal, prepozno prejeli!

Muljavski. Vaši prispevki vedno dobro došli! Zlasti prav kratkih zgodbic si želimo! Honorar gotovo! Vso srečo v novem letu!

Stanko Murkovič

trgovina s mešanim blagom v Dornovi

želi vsem svojim cenjenim odjemalcem

srečno novo leto

Glasba

v vsak dom!

BREZPLACNI KATALOG, s katerim dobite tudi zastoj poučno knjžico: «Kako postanem dober godbenik». Prilika za nakup je ugodna, instrumenti poceni, učenje lahko. Nudimo Vam:

od Din navzgor	od Din navzgor
violine..... 95	klarinete..... 120
mandoline.. 136	trombe..... 480
gitare..... 207	klavirske citre... 192
tamburice.. 98	gramofone..... 380
	ročne harmonike 85

Največja odprema trvdka glasbil v Jugoslaviji

Meinel & Herold

tvornica glasbil, gramofonov in harmonik.
Prodajna podružnica Maribor št. 104.

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 7 Din. Zenitni oglasi, dopisovanja in trgovski oglasi vsaka beseda 1 Din. Za pošiljanje ponudb in dajanje naslovov še posebej 2 Din. Znesek je priložiti naročilu.
Oglasni oddenek «DOMOVINE», Ljubljana, Prešernova ulica št. 4. Telefon št. 3492.

Prodado se

še pred nekaj leti sezidana enonadstropna hiša s 7 sobami, 2 kuhinjama, 2 pivnicama, svinjsko kuhinjo in drvarnico, potem celokupno gospodarsko poslopje, 3 orali oranice, oral sadnega drevja, pol orala krasnega vrta. V hiši sta še sedaj gostilna in trgovina. Tik državne ceste na dobrem prometnem mestu v Strigovi. Oglase sprejema M. Z a d r a v e c, trg Razkrižje (Medmurje). 518

Oblastveno koncesionirana šoferska šola
Gojko Pipenbacher,

Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 12. Teorija in vožnje. 513

Kolesarji! Pozor!

Končala je sezona za vožnje. Sedaj pa se je treba preskrbeti za prihodnjo pomlad. In sicer se mora pustiti svoja kolesa urediti z malimi stroški, kakor kolesa se morajo popolnoma narazen vzeti, treba jih je emailirati, ponikljati, vse njih ležaje temeljito očistiti, zbrusiti ter na novo z najboljšo vazelino namazati, potem pa sestaviti tako, da bo kolo za prihodnje leto docela v redu. Shramba koles in motorjev čez zimo. Priporoča se največja specialna mehanična delavnica Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica št. 14 (nasproti Narodnega doma). Brezkonkurenčne cenel Točna in solidna postrežba! 507

Zastopnike

za prodajanje šivalnih strojev, separatorjev, koles, gramofonov, elektrotehničnih predmetov itd. sprejememo pod zelo ugodnimi pogoji. — «Centra», trgovina šivalnih strojev itd., Ljubljana, Poštni predal št. 248. 491

Prodaj posestvo

ležeče ob cesti, obsežno 32 oralov, blizu Rimskih toplic, v prav dobrem stanju. Cena po dogovoru. Pojasnila daje: Andrej Kokotec, Gračnica št. 3, pošta Rimske toplice.

Preporod.

Vzroki naših muk in način osvobojenja.

Večina današnjih ljudskih plasti trpi na boleznih živčevja in arterij. Večina ljudi predčasno stari in umira. Redkokdo ve, kaj je zdravo življenje. Besede: nervoznost, apatija, nespečnost, bolečine v glavi, nevralgija, protin, revma, predčasna ohromelost čuješ na vseh straneh, a samomori mladih, srednjeletnih, pa tudi starih ljudi zaradi močne depresije so vsakodnevni pojavi. Vzrok vsemu temu je neracionalen način našega življenja, ki razjeda naše življenjske žleze in zastruplja kri z otrovi narušene izmene materije (kakor sečno kislino, urati, toksini, oksolati i. dr.).

Zato okrepite svoje življenjske žleze in osvobodite svoj organizem teh strupov. Preporodili se boste fizično in duševno ter izkusili vse vrline zdravega in energičnega človeka.

Slavni francoski znanstvenik, profesor Braun-Sekar, je iznašel način izdelovanja fiziološkega ekstrakta (kakor «Kalefluid» D. Kaleničenka) iz življenjskih žlez mladih živali, ki vnesen v človeški organizem, ojači življenjske žleze ter čisti organizem sečne kisline in drugih strupov, potem pa začne zopet normalno funkcionirati in se lahko bori proti vsemogočim mukam.

«Kalefluid», ki ga mnogi imenujejo po iznajditelju «Braun-Sekarovo tekočino», zapisujejo specialisti uspešno ob boleznih kakor tudi po prestanih težkih boleznih in operacijah zaradi okrepitve moči pri bolnikih, potem pri starostni nemoči in splošni oslabelosti, pri narušeni izmeni materije in krvotoka, pri slabi prehrani v zvezi z arteriosklerozo, pri malaričnih, malokrvnih in živčno bolnih ljudeh. Dobro je prej konzultirati domačega zdravnika. Gospodom zdravnikom pošljemo «Kalefluid» zastoj za poskušnjo. Brezplačno pošljemo vsakomur detaljno literaturo «Racionalno življenje». Pišite pod naslovom: Beograd, Kralja Milana 15, Biro «Kurir», Miloš Marković.

Kalefluid prodajajo vse lekarne in drogerije.

Pozor!

Treznim agilnim krojačem in šiviljam z lepim vedenjem, ki se želijo izobraziti v krojenju in občevanju s strankami in za potovanje, se nudi možnost, nastopiti kot krojitelj, odnosno krojiteljica.

Svojeručno spisane ponudbe naj se pošljejo na naslov: Stokovno krojno učilišče v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Nov tečaj že dne 5. januarja 1931. 24

Zamenjavamo pšenico in ajdo

takoj za moko brez odbitka na teži. — Krevšov mlin v Škofji Loki. 6

Alga

Energin kina vino, Magna, Elzafluid, Juniper, Franc Jožefova grenčica se dobivajo vedno v trgovini F. Senčarja, Mala Nedelja in Ljutomer. 11

Prodajm zidano poslopje in 2½ orala orane zemlje.

Cena se izve pri lastniku. Anton Pehar, železničar, pošta Rače pri Mariboru. 13

Posestvo,

sestojče iz hiše, hleva in vinskega hrama, na Vrhu pri Šmarju pri Jelšah se proda po ugodni ceni. — Ponudbe naj se pošljejo pod «Lep dom» upravnistvu «Domovine». 15

Enonadstropna hiša na trgu

s tremi kletmi, podom, kolarnico in hlevom, primerna za vsak obrt in v dobrem stanju, se proda v Vinici ob Kolpi. Več pove: Kajin Jože, Podklanec št. 15, pošta Vinica pri Črnomlju. 16

Delo v Franciji

z garancijo Vam preskrbi moj mož. Pošljite mi svoj naslov! Kunc K., Žiri št. 71. 18

Svinjske kože

kupuje vedno po najvišji dnevni ceni trgovina F. Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. 515

L. MIKUŽ

LJUBLJANA

Mestni trg 15

DEŽNIKI
NA MALO — NA VELIKO

Ustanovljeno 1839

Telefon 2282

Veselo in srečno novo leto

želi vsem svojim gostom

SOKOLOV JOZKO

v Ljubljani Pred škofijo št. 18

Srečno novo leto

želi vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem ter se priporoča za nadaljnjo naklonjenost, zagotavlja vsakomur najboljšo postrežbo

Franc Senčar

trgovina mešanega blaga; nakupovanje jajc, masla in vseh poljskih pridelkov; zamenjavanje bučnic in solnčnic za bučno olje kakor tudi pšenice za moko

Mala Nedelja in Ljutomer.

Budiljke od Din 49 navzgor

Budiljke, stenske in žepne ure kupite najbolje in najceneje pri **H. SUTTNER** LJUBLJANA 5, Prešernova ulica 4

Lastna protokolirana
tovarna ur v Svisci

Budiljke iz lesa
od Din 84 navzgor

Zahtevajte cenik zastonj
in poštne prosto

Stenske ure,
ki gredo 14 dni
in bijejo, od
Din 380 navzgor

Srečno in veselo novo leto 1931.

želi svojim odjemalcem in prijateljem tvrdka

MEDIĆ & ZANKL

tvornica firneža, lakov in barv, družba z o. z.

Lastnik Franjo Medić

Ljubljana — Medvode
Maribor — Novi Sad

Usem svojim odjemalcem
želim
srečno in veselo
novo leto

ter jim sporočam, da bom tudi
v novem letu nudil le dobro
blago po skrajno nizkih in so-
lidičnih cenah, upoštevajoč da-
našnje težko gospodarsko
stanje kmeškega stanu. Za-
radi tega upam, da mi ohranijo
moji odjemalci tudi v novem
letu doseganje zaupanje.

IVAN MEDIC

manufakturna in galanterijska
trgovina
NOVO MESTO

Zahtevajte
brezplačni **CENIK**
s 1000 slikami!

Pošiljam popovzetju
Za neustrezajoče
vrnem denar

5 let garancije

Srebro z 10 kamni 160 Din
Zlato 320 Din

Anker 45 Din

Ista, boljše, 2letna garancija 52 Din
Ista, še boljše, 4letna garancija 72 Din

Budilka z 1 zvoncec 48 Din

Ista z 1 zvoncec, najboljše kakovosti,
5letna garancija 70 Din

Ista z 2 zvoncec, 5letna garancija
85 Din

A. Kiffmann, Maribor št. 143 c
specijalist samo za najboljše ure

Srečno, zdravo in veselo novo leto
želi

Anton Križnar,

gostilna, trgovina z mešanim blagom in
deželnimi pridelki

v Stražišču pri Kranju
in restavracija na Šmarjetni gori.

DVOKOLESA — teža od 7 kg naprej

najlažjega in najmoderne-
jšega tipa najboljših sve-
tovnih tovarn. Otroški vo-
zički od najpreprostejšega
do najfinejšega modela. Iz-
deluje se tudi po okusu naročnika. Sivalni
stroji, motorji, pnevmatika, posamezni deli. Ve-
lika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

,TRIBUNA' F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov
Ljubljana, Karlovska cesta šte. 4.

Hočete zaslužiti?

Kmečki fantje in moške, kmečke žene in dekleta

In vsi oni, ki želite s poštenim delom zaslužiti! Visok zaslužek, tudi več tisoč mesečno, Vam nudimo v zimskih mesecih z lahkim delom na domu. Ni treba nikakega posebnega znanja ali kake posebne spretnosti, temveč potrebna je samo pridnost. Vsi, ki hočete zaslužiti, javite takoj svoj naslov, ker samo še kratek čas bomo oddajali delo. Za poštnino, navodila za delo in material je priložiti 10 Din v znakah ali gotovini.

«JUGOIMPORT», Ljubljana, poštni predal št. 358.

Pljučne bolezni so ozdravljive!

Pljučna tuberkuloza - sušica - kašelj - suhi kašelj - sluzasti kašelj - nočno
potenje - bronhijalni katar - katar grla - zaslinjenje - bruhanje krvi - izpiju-
vanje krvi - tesnoba - astmatično hropenje - bodljaji itd. so ozdravljivi.

Na tisoče ozdravljenih.

Pred uporabo.

Zahtevajte takoj mojo knjigo:

„Nova umetnost hranjenja“,

ki je že mnoge rešila. Ta se more
uporabiti pri vsakem načinu življenja
in pomaga, da bolezen hitreje ob-
vladamo. Telesna teža raste in po-
stopno poapnenje zaustavlja bolezen.
Resni možje zdravniške znanosti po-
trjujejo vrhuno moje metode in radi
odobravajo nje uporabo. Čim prej se
začne z mojim načinom hranjenja,
tem bolje je.

Popolnoma zastonj

dobite mojo knjigo, iz katere lahko
črpate mnogo potrebnega. Kogar to-
rej bolezen muči, kdor se želi na
nagel način temeljito in brez nevarnosti znebiti svojih bolečin, naj še danes piše po knjigo. — Na-
glašam ponovno, da dobite moje pojasnilo povsem zastonj, brez vsake obveze z Vaše strani, ter bo
Vaš zdravnik gotovo pristal na ta od prvih profesorjev za izvrstno priznani

novi način Vašega hranjenja.

Zaradi tega je v Vašem interesu, da takoj pišete, pa Vas bo moje tamošnje zastopništvo vsak
čas najbolje postreglo. — Črpajte pouk in ojačeno voljo do življenja iz knjige izkušenega zdravnika.
Ona vsebuje okrepčilo in življensko uteho ter se obrača do vseh bolnikov, ki se zanimajo za sedanje
stanje znanstvenega zdravljenja pljuč.

Georg Fulgner, Berlin-Neukölln, Ringbahnstrasse No. 24. Abt. 621.

Po uporabi.

Vrsta 9815-03 Din. 89.-

Eleganten salonski čevljiček iz črnega žameta. Vedno potreben dami toa, v uradu in za vsakdanji ples. Isti spono za isto ceno.

Vrsta 9775-03 Din. 129.-

Te krasne čevljičke iz svilnatega atlasa bomo prilagodili vsaki barvi Vaše večerne toa-lete. Isti čevljiček brez spono v vseh modnih barvah.

Vrsta 9805-05 Din. 169.-

Priljubljen čevljiček naših odjemalcev, narejen iz najboljšega laka, z elegantnim podpetnikom, za neverjetno nizko ceno.

Vrsta 9895-70 Din. 199.-

Krasni škorenjčki za ulico. V najslabšem vremenu Vam bo nožica v teh škorenjčkih vedno elegantna in okusna. Nosijo se brez čevljev z volnenimi nogavicami.

Vrsta 1895-81 Din. 199.-

Priljubljeni ruski škornji, ki jih nosimo povrh čevljev. S pisanimi okraski in ogrlico iz krimerja.

Zahvaljujemo se svojim odjemalcem

za polno zaupanje, ki smo ga uživali vse leto,

svojim dobaviteljem

za ustreznost in solidnost,

svojim sodelavcem

za zvestobo pri našem skupnem smotru, postreči čim popolneje z dobro obutvijo za nizko ceno.

Vrsta 2861-76 Din. 69.-

Otroški snežni čevlji iz gumastega gabardina ali celogumasti dovoljujejo otrokom gaženje po največjem blatu, dežju, brozgi in snegu.

Vrsta 1875-78 Din. 129.-

Celogumasti snežni čevlji, praktični za dež, sneg in blato. S spojkami, praktičnimi pri oblačenju, za neverjetno nizko ceno.

Vrsta 6625-08 Din. 199.-

Novi model za elegantno damo. Dame, ki goje sport, tudi one na terenu in one na tribunah, potrebujejo par takih sportnih čevljev.

Vrsta 3762-22 Din. 89.-

Otroški čevlji za štrpaci iz mastnega in nepremočljivega usnja, kovani, z močnim podplat in železnimi polpodkvičami.

Vrsta 1365-75 Din. 129.-

Elegantna oblika, kroj preko členkov, volneni gabardin z žametnim ovratnikom. Ta letošnji proizvod in naša znamka so najboljša priporočila.

Vrsta 1645-11 Din. 169.-

Solidni čevlji iz črnega ali rujavega boksa z usnatim podpetnikom. Praktični in pripravi za mater in hčer.

Vrsta 9891-70 Din. 99.-

Za naše male generale. Za majhen denar mnogo veselja otrokom in staršem.

Vrsta 6807-70 Din. 79.-

Galoše z našo znamko so znane po vsem svetu, ne samo po svoji obliki in dobri kakovosti, nego tudi po nizki ceni.

Vrsta 3635-18 Din. 169.-

Čevlji za staro mamico, iz finega boksa, z nizkim podpetnikom, udobni, fine oblike in nizke cene.

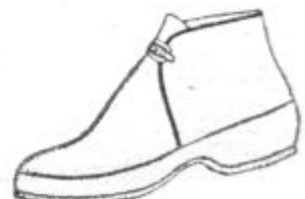
1937-22 Din. 169.-

Praktičen čevlj, potreben za vsakdanjo službo umnemu ročnemu delavcu. Črne ali rjave barve za neverjetno nizko ceno.

Vrsta 4837-00 Din. 169.-

Speciasten čevlj za ples. Izgotovljen iz laka in lahek kot pero. Z nizko ceno dajemo vsakomur možnost, da pride v družbo in na ples v primer- nih čevljih.

Vrsta 1367-70 Din. 169.-

Moški snežni čevlji iz finega volnenega gabardina, elegantne oblike. Kdor jih še ni nosil, si ne more misliti vseh prednosti in udobnosti, ki mu jih proži za nizko ceno ta čevlj.

Vrsta 6627-06 Din. 249.-

Eleganten, udoben čevlj odličnega gospoda. Sportniki na terenu in oni na tribunah ne morejo biti brez čevljev te oblike.

Vrsta 9677-22 Din. 249.-

Priljubljen čevlj naših stalnih odjemalcev, narejen iz najfinejšega boksa, z lahkim usnatim podplatom in gumastim podpetnikom. Imamo jih v vseh velikostih in širinah.

Rata